

Plymouth Pa. 1 d. Lapkričio.

Talpinami szime numeryje „Susivienijimo“ konstitucijos projektą užpraszoje brolius lietuvius gerai įsidėti sav, jog szime kun. A. Burbos raszte padūtos tiesos arba provos dėl „Susivienijimo“ draugų neturi dabar jokios svarbos ir jog jis per seimą gali būti visai kitaip sustatytos.

Kun. B. tik apgarsino, kokios pagal jo nūmonę geriausios būtų „Susivienijimo“ tiesos. Kiekvienas lietuvis gali tą patį padaryti, t. y. paraszyti pas mus, kokias jis tiesas arba provas velytų dėl „Susivienijimo“.

Mes su akvata talpysime tokius rasztus, nes tik tada mes galėsime sueiti į tvirtą vienybę, kada žinosime vienas kito numanymus ir norus, o žinodami tai, suprasime, kaip vienas prieš kitą turime pasitaisyti, idant tarpe mūsų vieszpatautų szv. vienybė, kuri tik gali išgelbėti mūsų tautą ir pakelti mūsų lietuviszką vardą szioje žemėje.

Mes lietuviai labai navatnais žmonėmis esame. Vos spėjo kas mums tiek neįtikti, tai mes tūjaus nū jo szalinameši ir nei nenorime girdėti apie darbavimąsi su jūmi szvieno. Kiti vėl, norėdami atlikti kokius reikalus pagal savo nūmonę, visus kitaip mislyjanczius išszveja nū savės, turėdami asabiszką piktumą ant ko, tūjaus rupinasi apie sutelkimą prie savės ir kitų, idant visi szv. vien galėtų visokiais pragumais varyti priešz gynnybę priešz nemielas sav žmogystas.

Daugumas atsiranda tokių, ką peikia „Susivienijimą“, visai mažai arba ir nieko apie jį ne žinodami. Paklausk jų, kūmi yra negeras „Susivienijimas“, ką jis blogo padarė, tai tik numiksės, arba pasakys „asz nenoriu be reikalo pri-guleti į visokias vienybes; asz

ir taip savo amžių pergyvensiu“, arba „kas man galvoje, jog „Susivienijimas“ rupinasi apie be darbo esanczius darbinikus arba kraują“ (t. y. tėvynėje) gyvenanczius, asz ir be jo gali turėti dūną“.

Jeigu mes lietuviai norime būti atszalusiais dėl visūmėniskų, t. y. visus apeinanczių dalykų ir jeigu taip užkietėjusias szirdis turėsime dėl mūsų pavargusiųjų ir persekiojamų brolių, tai nedyvai, jog taip mes esame paniekiami. Nereikia dyvytis, jog mes nerėdami gauti kokį darbą turime lakditi ir visaip kaip lankavoti savo darbo virszinikus. Kittaucziai mes nerėdame per drimelius, ir niekszus laiko, išszijūkdami szv. mūsų.

Kitos tautos turi szioje žemėje savo visokias įrėdnes, turi savo viengenczius virszinikais, kurie, žinoma, užtaria visada už savūsius, bet mes matyt to nereikalaujame. Pripratome jau neszi maskoliaus jungą, kuris dėl lengvesnio mūsų suvaldymo, neleidžia mums tėvynėje jokių draugysczių nei susivienijimų, turėti tai ir szioje liūsybės žemėje negalime suprasti, kas tai do pauksztis toji liūsybė. *) Mes vis da lyg ir atsigrįžtame pasižiūrėti, lukcziodami, ar neatsiras geradėjas, kuris užsėdęs mums ant sprando, jodis ir daris su mumis, kas jam patinka.

Gedykimės tokio savo budo broliai ir rupikimės vis stipresniais tapti, o dėl to rizikimės vienybės rysziu, telkimės vienon kūpon, tautiszką „Susivienijimą“.

*) Atleiskite, apsirikau! Mes suprantame, jog czion „valnas kontrast“, nes czia galima gėrauti, kiek nori, galima pliaukszi, kaip nori, gali ką sumuszi, arba apvogti ir pasmukti, kad tik nepagautų. Tai mes gerai suprantame. O kaslinktų gerų darbų, tai tegul jūs....! Velyk alaus stiklą išszigerti, nei tokius niekus minavoti.

— Kun. Kolesinskas szv. Chicagos prisiraszė prie draugystės dėl pakelimo lietuviszkos raszliavos užsimokėdams \$500 ir tolesniame laike prižadėdams kas mėnū po tiek mokėti.

Dieve dūk, kad kūtankiausiai galėtumėme praneszi taip smagias naujienas!

— 8 d. Lapkričio pasibaigs priešz-elekcijinis trukszmas szioje žemėje, ta diena bus diena pergalėjimo vienos ar kitos szv. amerikiskų partijų (republikonų ar demokratų).

Tai gi da syki mes turime progą prakalbėti į skaitytojus ir primti jiems da vieną kartą, kurios partijos valdzia naudingesnė dėl szios žemės, o sykiu ir dėl mūsų, kurie taipogi atradome czia prieglaudą ir naują tėvynę.

Už tadgi dar syki dirstelsime į dviejų svarbiausių amerikiskų partijų veikalus ir jų jų reprezentantus.

Labiausiai pūlanczių į akis dalyku, kuriūmi giria, szv. tos partijos, yra, kaip jau minavojome, „free tariff“ t. y. laisva prekystė, be muto, kurią nori įvesti demokratai ir „protection“, t. y. užtarimas, pagalba darbinjko, kurią įvedė republikonai. Kaip jau žinote szv. pereitų numerių „Vienybės“, demokratų laisvoji prekystė atneszi gali pelną tik didžturcziams, kokių daugiausiai ir yra tarpe demokratų. Jie tai visokiais pragumais rupinasi išzteisinti savo tą užmanymą ir kitiems išznekti, jog jų jų ta taip garbinamoji laisvoji prekystė yra naudinga ir dėl darbinjko. Taip demokratai užmetinėja, jog uždėjimas muto ant užrubežinių tavorų — republikonų „protection“ — esąs priešzingas Szv. nytyų Valstijų konstitucijai. Vienok pirmas Szv. nytyų Valstijų kongresas 1789 m. tūse, saprotaudams, jog reikia pakelti savo žemės pramonę

uždėjo ant įvežamų szv. svetiųjų žemių tavorų mūtą. Washington'as (pirmas prezidentas) ir pirmas kongresas tik gi geriaus galėjo suprasti szios žemės konstitucijos dvasią nei szios gadynės pp. demokratų. Prieszai republikonų rėkia visa koseria, jog dabar, kada republikonams valdant uždėtas yra mutas ant įvežamų szv. kitų žemių tavorų, visoki daigtai yra brangesni — per laisvą gi prekystę viskas atpigszi. Vienok pp. demokratų nesiteikia nei žodelio isztarti ir tai, jog per uždėjimą muto darbinjko ir mokesių kur kas didesdę gautina.

Jog darbinjko padėjimas pasigerino valdant republikonui Harrison'ui gali liuditi ir szis faktas, kad New York'o valstijoje darbinjko per keturis metus Harrisono valdzios pasidėjo į tulas bankas daugiau ant 40 milijonų dolerių pinigų nei kitą syk, kada valdžią turėjo ans taip savę giriantis p. Cleveland'as.

Nekurie draugai demokratų, neturėdami ką gero szv. savo partijos darbų parodyti, beragjdami mus lietuvius po savo pusei, sako, kad prie demokratų prigulį daugelis katalikų. Bet ar katalikų nerasime ir republikonų tarpe? O ant galo kas mums szv. tokių katalikų, kurie pasinaudoja katalikystės vardu vien tik dėl pripildymo savo kieszieniaus, dėl pralobimo szv. darbinjko kruvino darbo.

Kada pernai New Jersey valstijoje liko iszrinktas mokyklų direktorium demokratas, tad iszvaikė isz mokyklų visus mokytojus ir mokyklų iszspekrius katalikus. Geri katalikai demokratai!

Žodžiu sakant kada imsimė lyginti demokratų, jų valdžią ir tos valdzios pasekmes su republikonais ir jų jų darbais, pamatysime kūaiszkiausiai virszenybę ir naudą republi-

koniszkos valdžios.

Taip Harrisonui valdant pirmus tik metus surinkta mokesčių ant 11 suvirszum milijonų daugiau nei Clevelando prezidentystės metūse. Harrison'as per trumpą savo valdymo laiką žymiai apginklavo ir padaugino laivynę, per statymągi laivų davė darbą tukstanciams naujų darbininkų; iš tos pat priežasties atsirado daugybė įvairių fabrių; o sykiu susidrutinus laivynei ir vardas mūsų žemės, t. y. Suviennyų Valstijų pakilo. Per prezidentavimą Harrisono įvyko žimus patobulijimai kariaunoje, susimažino skaitlius dezertyrų, t. y. pabėgusiųjų iš kariaunos, pakilo žemdarbystė (prie Harrison'o išdūta žemdarbystės patentų 211.607, kada Clevelandui valdant išdūta jų 44.443). Privesime da vieną pavidą: pirm užstojimo Harrison'o kone visa blekė buvo pargabenama czion iš kitų szalių (Anglijos). Dabar po uždėjimui mūto, blekorystės, pramonė gana didžiais žingsniais žengia pirmyn: dabar kas met iszmokama yra darbininkams po 20 milijonų dolerių blekės iszdirbystėse (fabrikūse). Tokiu budu tukstanciai darbininkų įgijo gerą darbą ir nereikia mūsų žemei mokėti kas met deszimezių milijonų kitų žemių didžturcziams, kurie mokėdami pamestiną mokesčių darbininkams visą pelną ima į savo delmoną.

Abelnai, prisizirint prispircziaus visiems dalykams, negali neisajausti republikonams. Mislyjame, jog kiekvienas lietuvis apsvarstęs szius visus dalykus nepabijos atadūti savo balsą už Harrison'ą ir republikonų partiją. Taigi kada ateis 8 diena Lapkriczio kiekvienas nepamirszkite ant tikieto padėti isz virszaus kryžuką szalyje republikonų partijos, iszreikszdami tūmi, jog republikoniszkos partijos

kandidatus atrandate už atsakanczius dėl laikymo valdžios.

Idant vienok įgytumėte da didesnį pasitikejimą ant tų žmonių primisime da porą žodžių apie mūsų pavieto kandidatus.

Kandidatas į kongresą p. Karalius Dorrance Foster, kaip matote isz jo gyvenimo apraszymo, patilpusio ant paskutinio szio numerio „Vienybės“ puslapio, yra žmogus jau pagyvenęs ir patyręs, kurs nemažą praktiką įgijo per savo gyvenimą pildydams visokias pareigas ir visokiūse urėdūse bebudams. Kiekviens dūs už jį savo balsą.

Kandidatas į senatą p. Clarence Winfield Kline, kurs pats dirbo kaip kiekvienas darbininkas, o paskui buvo ant įvairių urėdų užsitarnavo ant to, idant darbininkai padėtų jame savo pasitikejimą ir balsūtų už jį.

Kandidatas ant rejento p. P. J. Boyle, kaip žmogus padorus, mokytas, geras darbininkas, o paskui teisingas vertelga, daugumui mūsų brolių pažįstamas, laimės mūsų balsus.

Kandidatas ant geometro p. Pr. Silverwood, kaip buklus, mokintas vyras, mandagus žmogus nebus pamirsztas lietuvių per balsavimus.

Ant galo kandidatu ant pavietavo (Luzernes pav.) daktaro yra gerai mums pažįstamas Dr. McKee, gyvenantis Plymouth'e. Mes plymontikiszkiai, o ir aplinkiniai lietuviai kas dieną galime matyti kaip jis skubinas pas ligočius, ir galime dūti jam liudyjimą kaipo geram ir zinancziams gerai savo dalyką daktarui. Už jį be jokio iszemimo visi atidūs savo balsus.

„Susivienijimo Lietuvių Katalikų Amerikoje“ seimas bus laikomas Mount Carmelyje Pa. Lapkriczio November 29 dieną. Prasidės isz ryto ant 8

valandos. Delegatai turi būti isz vakaro. Meldziu visų lietuviszkų draugyszių, kurios priguli prie „Susivienijimo“ ir kurios dar nepriguli, nors po vieną delegatą prisiūsti, nesa turėsime daug svarbių veikalų nutarti lietuviszkų dalykūse.

Taipogi užpraszu visų lietuviszkų draugyszių, esančių „Suviennyse Valstijose“ prisiūsti savo prezidentų adresus ant sziochio adreso.

Rev. A. Burba
Box 1053
Plymouth Pa.

Isz Lietuvos.

— Kaunas. Andrius — Morkus Ugianskis, apie kurį buvai ir asz užsiminęs pereitą nedėlią, buvo sunumi Onufro, o vaiko — vaiku Andriaus. Gimė 27 d. Balandzio 1816 mete Taručių kaimoje, Szaulių paviete Kurtavėnų parakvijoje, kur gal buvo ir krikstzytytas. Mokinosi Kražių gimnazijoje, Resiainių paviete. Jo sunus (kaip rasziau pirmiau) vadinas Jonas, yra pravoslavnas, nes isz maskalkos gimęs.

Kražių gimnazija Jezuvių uždėta, o pirm kelių desėtkų metų pakasavota, buvo savo laike labai garsinga iszdūdama daugel garsingų vyrų. A. a. Andrius buvo vienu isz smarkiausių patrijotų savo laike. Pas gimines isz Kazanias raszydavo lietuviszkai laiszkus, kurie piktino akis ir ausis ano laiko ponpalaičių. Per tat gerai butų, kad kas pas jo sunų atsiliptų ir paėmęs žodyną toliaus darbą vestų.

Laikė Kalvarijos atpuskų Titavėnūse, Resiainių pav. zandarai buvo vieną karabelį su lietuviszkoms knygoms gana stropiai užgulė, bet aczių bumaszkomis prietelkoms iszsilisavo, nes už 25 rublius zandarus perprasė, prajūkino ir tie jį vel su

knigoms į platųjį sviatą paleido.

Žagarėje, Szaulių pav. 20 d. Rugsėjo buvo primicijos kunigo Kazimiero Skripkaus, kurio antrakartis brolis taipojau Skripkus gyvenantis Jelgavoje, Kurszūse, raszo latviszkai isz katalikiszko tikėjimo dalykų. — Isz Triszkių, Szaulių pavieto į Jelgavą perkeltas tapo kunigas Jasenas ant kamendoriaus.

Lietuvis profesorius Varszavos gimnazijos Adomas Jaczinauskis per vakacijas buvo pas džiakoną Vėkszniūse, Szaulių pav. ir, surinkęs geroką medegą apie garsingą mūsų mūrusį raszfinją kunigą Vienžindį (Wienožynski, apie kurį jau rasziau) Laiževos kleboną Szaulių pav., ketino į Varszavą pagrižes paraszyti jo gyvenimą.

Dabar pasirodė, kad prie užmuzsimo Bandziavicziaus pavasarije prigulėjo 19 vyrų isz Akmenos parakvijos, Szaulių pav., kurie tykojo jį vaziūjant ant keterių kelių su strielbomis. Vienok B. iszpūlė vaziūti tūm keliu per miszką, kur su strielba tykojo jį raiszas žmogus Noreikis, nū žmonių — gaspadorių papirktas už 50 rublių ir po sėtuvę rugių. Kada jį jau paėmė, tai ir tada ans nenorėjo savo algos dovanoti, tai yra tų 50 rub. už užmuzsimą uždirbtų ir priesz sudą apie tą skundėsi, bet, zinoma, sudas to nepripazino. Isz pradžios maskoliai mislijo, kad tai yra bunto pakilimas szalije ir norėjo tūs 19 žmonių karės sudu suszaudyti; bet paskui dartyrė, kad tai yra kersztas, ant katorgos į Sibyrį prasudė.

Isz choleros priezasties visur liepta atsargiai laikytis. Prie gelžies trukių visur yra įtaisyti balti sanitariszki vagonai dėl serganczių cholera laike kelionės. Maskolijoje po daugel kelių vagonai kiau-

rai iszilgai
nū pecziau
lyg galui
toki atsir
dami viet
netyzių
anūs felcz
klupo, tai
stepecziai
laikydami
gerklį vis
kurių negal
Pas mum
ziuri, jegut
ulyczios iszv
sirgusj chol
la viską per
zarietą nuv
goną. — Lie
nijas lazari
įtaisyti. —
vagonai turi
tas raudonas
nū jų visi v
liszkie, Szauli
greitosios is
lazarietai įt
zalus (banho
tūs įleidžia,
vaziūti, o dėl
lydėjimo ne
dėl to, idant
platintų. —
liepta po 5 ir
kalkių (vopne
anų ant nebe
czių pilti, idar
lius estų, o sm
ty. Ant zydis
ta po 7 baczi
ti, nes zydy
giliai laidojam
smyrata.
Kalba, kad
leros mirti prau
ir Jelgavoje
nok cholera ga
kaip sako, gan
szalczio, kad
rijos isznyktų
szalinas turėjom
Ant rudens
dejo dygti; k
nebebuvo. Ir
do ant choleros
Ne viens žy
arendavoje
nes ne visur isz

rai išzilgai einami, o kaip kad nū pecziaus (lekomotivos) sulyg galui gali nueiti. Taigi toki atsirado, kurie jieszkodami vietas, į tūs vagonus iš netyečių nuėjo. O kad ten anūs felczeriai ir daktarai užklupo, tai netikt jų skurą su szeptecziais braižė, už ligonius laikydami, bet pylė dar į gerklę visokias smarves, nū kurių negalėjo atsakyti.

Pas mumis ant to smarkiai žiuri, jegut koksai girtas ant ulyezios išsvirsta, tai jį už apsirgusį cholera palaiko ir pila viską per abudu galu, į lazarietą nuvedę ar į baltą vagoną. — Liepta ir po gimnazijos lazarietus ant 10 lovų įtaisyti. — Balti choleriniai vagonai turi naktį prikabin-tas raudonas liktarnas, idant nū jų visi vengtų. — Radviliszke, Szaulių pav. yra ant greitosios iš žemės ir lentų lazarietai įtaisyti. — Į vokzalus (banhofus, dypo) tiktai tūs įleidžia, kuriems reikia vaziuoti, o dėl sutikimo ir palydėjimo nevalia įeiti, o tai dėl to, idant cholera nepasiplatintų. — Ant szventorių liepta po 5 ir daugiau baczų kalkių (vopnos) turėti; idant anų ant nebasznų po gorczyų pilti, idant anos numirėlius estų, o smarvė nesiplatin-tų. Ant žydisznų kapų liepta po 7 baczas kalkių turėti, nes žydų nebasznikai negiliai laidojami dar labjaus smyrsta.

Kalba, kad Rigoje nū choleros mirti pradėjo ir kad tas ir Jelgavoje atsitiko — Vienok cholera galės nustoti, nes kaip sako, gana yra ¼ laipsnio szalczio, kad choleros bakterijos išnyktų, o jau kelias szalnas turėjome.

Ant rudens baravykai pradėjo dygti; kurių pirmiaus nebebuvo. Ir tie mat atsirado ant choleros laimės.

Ne viens žydas sodą parendavojęs susibankrutijo, nes ne visur iš choleros prie-

žasties žalius obūlius daleista valgyti. Iš tos priežasties baisus dejavimai.

Po vakacijų popai, į gimnazijas atvažiuavę, o neturėdami darbo su tikėjimo mokiniu, nes staciatikių nėra arba visai mažai, išsimislijo katalikus mokytinius cerkvės giedojimo mokinti, bet sziejie supratę popų mislį per balsų iszmėginimą pradėjo lyg ožiai bliauti, tapo izbrokčioti ir tokiu budu nū tos bėdos dailiai išsiliūsavo.

Pirm szimto metų buvo konfederacija Targovicoje, kuri Lietuvą ir Lenkiją padavė maskolių dėlei. Iš tos priežasties lenkų daugybė netikt Lenkijoje bet ir Lietuvoje želabą nesžioja, ketindami tą pildyti per penkerius metus. Prie to prigul daugybė mūsų naujalenkių ir ponpalaiškių, kurie platina lenkiszaką dvasią ir „ojezyznos“ patriotizmą. Lietuviai vienok prie to nenor prigulėti, tikėdami į savo tautiszkos dvasios pakilimą. Tūm labjaus, kad žino, jog tai yra Lenkų agitacija. Užrubežio lenkai, įpacz išz Genevos Szvacarijoje pradėjo apie tą proklamaciją spaudinti, nežinodami dabarnykszcio įpadėjimo ir norėdami lenkus sukelti. Maskoliai vėl norėdami tą želabos klausymą lyg per lenkmetį (1863 metų) pakelti, idant žmones gaudyti, į Sibyrį siųsti ir tokiu budu mažinti patrijotus, pradėjo vėl tokias prakliamacijas spaudinti. Kalba, gal ir teisingai, kad gabinete p. Hurkos, general-gubernatoriaus Varšavoje tas yra daroma, idant ant jos nelaimės vėl Lenkiją sukelti ir matant želaboje po vienam lenkus rankioti. Kvaili vienok mūsų ponpalaiškiai lenda prie tas želabos lyg musės ant saldžių nūdų (trucyznos).

Apie sudegimą Vilokijos Kauno pav. ir jos bažnyčios

jau žinote. Ana buvo medinė ir įtraukia ant 5,000 rublių, taigi atėmus ugniaivą buvo ant pradžios ir parakvionai padarė susirinkimą dėl bažnyčios statymo ir pinigų sudėjimo. Vieni norėjo statyti ten, kur anoji buvo, pacziam miestelije, vidurije Nemuno kalno, kiti vėl panorėjo statyti ją toliaus nū žydų ir jų karczemų ant pat kalno kaime terp katalikų gyventojų, kiti vėl kitur statyti panorėjo. Butų jau ką nors nusprendę ir apie bažnyčią, darbas butų jau pradėtas, bet czia prisipainiojo dvi bobos; kurios visą rokundą sumaisė ir rokunda sulgų galui nedėjo. Ir priežodis sako: kur velnias negal ką pats padaryti, tai bobą atsiunez! — Pirm gaisro bažnyčia buvo atnaujinta ir varpai labai gražus įtaisyti, bet sutirpo. Iš bažnyčios viską išneszė, net konfesjonalus ir sūlus. Megino iš pradžią bažnyčią gesinti, bet kopėczios buvo taip supuvusios, kad negalima buvo jų statyti prie stogo. Mieszias dabar atprovinėja tūse namūse, kur pirma vargamistra gyveno.

Vilkijos gyventojai apsi-reiszkia su dideliu narsumu, bet truksta jiems sutarimo, kaip išz bažnyčios reikalų stovio regejote. — Sztai pirm poros metų buvo czia toks atsitikimas: kad Vieną szventą dieną asesorius pro bažnyčią įodamas pririszo ant szventoriaus savo arklį, nežinia, ar tai tyezia dėl apjūkimo katalikų, ar išz nežinių. Žmonys pradėjo tą arkli muszti, daužyti o ant tų pėdų asesoriui atsiradus, pradėjo jį patį lupti. Idant išsigelbėti ansai pasilėpė klebonijoje pas dziakoną. Žmonės pradėjo reikalauti asesoriaus išzdavimo, bet led led jį dziakonas priesz žmonės nū smerties iszteisino.

Antrą kartą pasirodė ir jų didelis kvailumas, tamsybė.

Tarpe žmonių pasklydo balsas, kad per Velykas, einant procesijai apie bažnyčią, žydai pavogs monstranciją su P. Dievu nū kunigo, nes dabar pas žydus gimė Mesijas ir aniems reikia tą neatbutinai (kanecznai) padaryti. Jau žmonys pirm Velykų pradėjo žydus gandinti, kad jie žino gerai jų norą ir szelmystas. Išzbauginti žydai bijodami, kad Velykų rytą įerzinti žmonys anų neiszmusztų, praszė netikt kunigų, bet ir policijos, kad anūs į savo apveizdą paimtų. Kunigai svietui išzguldinėjo apie neteisybę, policija per naktį dabojo ir per procesiją, bet skandalus su žydaus per tat tikt neįvyko, kad jie visi pasislėpė į triobas ir užsidarė net langaveres (langinyczias). Jegut kas per aną laiką žydamus į langus pabarszokino, tai gana buvo, kad žydeliai tirtų išz baimės.

Cziakiszkijs, Kauno pav. bažnyčią atnaujinio, naujus stiklus įdėjo ir varpinyčią pastatė.

Szilave, Resiainių pav. bažnyčią guntais uždengė, idant pirm atlaidų suspėti, o ant virszaus dės czerpes. Per Szilinės atlaidus buvo czia labai graži pagada.

Cholera po kelias vietas atsirado, nes turėjome szilimos sulgų 172 Reamuro pavėsije, kas tame laike retai atsitinka. Dabar musėt ir tas pasimažins, nes jau rytmezciais szalnykis (szalna) atsirado.

Cukrus pabrangs, nes akcyzė uždėjo ant smulkaus cukraus. Kietas dabar bus pigesnis už smulkųjį. Pirma buvo atbulai. Kalba, kad ir degtinė pabrangsianti.

Suvalkų rėd. javai prastai užderejo. Szaulių paviete, kaipo tai apie Paszvitinę dėjūja, kad rugiai neužderejo, o vasarojas nepriėjo. Grudai yra lengvi, lyg pasturlakai.

Mūsų gimnazistai taip jau geri rusifikatoriai. Sztai per Kalėdas nevienas namon iš gimnazijos parvažiavęs, „ucziteliaus“ prikalbėtas, padeda mokinti lietuvių vaikus maskolizkos kalbos, poterių ir neapkęsti visą tą, kas yra lietuviszku. (Lazdų tokiu ponaicziui! Rėd.)

Dabar žiūrėkite, ką daro poneliai Zemaitijoje. Sztai viens, kuris pirma nūlat kėlė balius ir ant to pirkinėjo vėžimais kalakutus (indikus), užstatęs dvarą į banką, į žydo delmoną įlindo taip giliai, kad yra pas žydą lyg ant kampo, nes visi givuliai ir gaspadorystė užrašyta ant to žydo vardo, (idant nesikabinėtų kiti skolinėjai). Antras vėl generolas nū Szilavos kraszto paliko sunelį gaspadoriauti, o pats bene Petrapiļeje tarnauja. Sunelis tiek skolų pribraijijo, kad tėvas į tėvyszkę atvažiavęs, o tūs žbitkus pamatęs, paszaukė bernus, kurie sunelį ant žemės patiesė, o tėvelis savo szvelnia ranka įrežė vaikui, idant skolų nedarytų ir szesz-tą prisakyną neperžengtų.

Zenklas po katrū raszė mūsų garsingasis patrijotas kun. Vienžindis yra M. Galime tą matyti „Ukinjke nū 1891 m., kur ant 69 lapo yra jo eilės „Vilkas ir Ozis“.

Kunigai dabar labai neįtiki „intelligentams“, nes tie sų kunigais tankiai gerūju budami, iszder nū jų vienybę, o paskui tik žiuri, kaip savo bedieviszkus reikalus vesti iszrodydami, kad tikėjimo nereikia, kunigai ne reikalingi esą ir t. t. Daugel mokytų žmonių dabar prieszinas bedievystei ir nor vienybės, tikėjimą už reikalingiausį pripažindami.

Žydų pagautinės buvo labai gražios. Nežinia, ar ir szjmet velnias koki žydą pagavo, ar ne. Nū senovės apie anūs tokia pasaka eina, kad

isz 12 iszkalų vieną pagauna. Yra, ką tiki, buk tas ir tas matą žydą isispaudusį tarp eglų virszunių, kiti vėl gelbėję isz pelkės žydą, kuris praszė peržegnoti, idant velnias pabėgtų. Tada žydai savo pantaplius už iszkalos durių paliekta. Taigi pasakoja, kad, jegut koki pantapliai žydams grįsztant pasilieka, tai zenklas, kad velnias vieną pagavo. Žydai tada taip meldžiasi, kad nei nosies netur laiko nusisznypszi, ir kad ant to nebutų samdyti katalikai, kurie jiems nosis valo, tai butų gana bjaurus buvę. Taigi tada atsiranda toki sztukoriai, kurie su smalinyčia į iszkalą įėję su lopecziukė žydams tep barzdas, o tie nieko nesako, nei ginas, nes to jiems nevalna. Taip kitą syk darydavo po Resiainius Kocziuszis isz Szauklių, Kražiusė (Resiai. pav.) vėl moįtiniai leisdavo žydams iszkalą varnā. Ją pamatę žydai dar labiau pradėdavo „szmurgelį“ szaukti, nes mislijo, kad atlėkė velnias anų pagauti. Sulyg sziolei dar yra tas įtikejimas, kad žydus rudenije per pagautines velnias pogaun.

Medega dėl baudžiamos istorijos Lietuvoje: Ignacas Buszinskis (Opisanie powiatu Rossieńskiiego p. 148) raszo: „Isz tiesų Zigmanto I dėl Zemaitijos iszdūtų 1529 m. matyti, kad Jurbarkas (ant Nemūno Paprusio linkui, Kauno rėd.) prigulėjo prie sztalavos mantos didžiųjų Lietuvos kunįgaikszezių ir buvo dovanotas Bonai karalienei. Jurbarkas buvo priglaudimu prispaustų zemaitiszkų baudziaunjkų, (bėganczių) nū ponų, kurie norint skundėsi į Suejimą (Seimą) 1547, 1551 ir 1555 metųse vienok negalėjo atgauti savo pabėgusių baudziaunjkų. Tas priglaudimas Bonos karalienės nuszkriaustųjų taip tarpe ukinj-

kų ir smulkių zemaitiszkų bajorų pagarsėjo, kad jį ir sulyg sziai dienai atmena“. Taigi toji karalienė Bona ir dabar per ponpalaikius yra visai už tat iszdarkyta, kad „muzikus“ užtardavo ir priglausdavo. Stengės tą teisybę (?) ir istorijoje iszrodyti.

Zaltys.

— *Isz Prusų Lietuvos.* „Nauja Lietuviszka Ceitunga“ savo 80 N. taip pasakoja: „Lietuviszkoji skyrimo draugystė, kuri pirm kelių nedelių įsteigta tapė, vokiečiams daug galvos skaudėjimų padaro. Didžiausi Berlyno laikraszcziiai su ja darbuojasi ir vienas sziaip, antars taip sudyja, tacziau daugiausiai tame sutaria: Įsteigims lietuviszkosios skyrimo draugystės esą paskutinis liepsnavims iszgaisztancios lietuvinjkų giminės; lietuvinjkų esą per menkai, jeib galėtų vokiečiams prigadinais pastoti.

Berods lietuvių menkai teb'yra, ale ar mes geidžiam vokiečiams prigadingais pastoti? Mes tikt norime tą pacią teisybę įgauti, kurią, ir vokiečiai tur, koktai juk mums, kurie savo kraują bei gyvastį (vokiszškai) tėviszkei aukaujame (apieravojame) ir visados aukauti gavavi esame, ir savo mokesnius mokėti turime ir mielai mokame. O kas yra ta teisybė, kurios mes praszome? Nieks kits, kaip iszlaikymas mūsų prigimtos kalbos per pamokinimą kudių lietuviszkoje kalboje iszkalose Berods, mūsų angsztoji vyriausybė prisakė, kad lietuviszki kudičiai tur isz pradžios lietuviszka pamokinami buti, jog visi skaitymai, nusidavimai bei giesmės turi aiskiai iszguldami buti, o kur taip nusidūda! Dėl szito prisakymo buvo Klaipėdos valszeziuje, žemininkų mokylose lietuvisz-

kai — vokiszki elementoriai įtaisyti, jeib kudičiai tą, ką vokiszškai mokinasi, ir lietuviszškai skaityti bei raszyti iszmoktų.

Bet anie elementoriai buvo pilni klaidų, su netikusiai atlikta spauda, valdzia uždraudė jų mokylose vartoti; jie tapė paniekinti ir tūni vienatinė lietuviszka pamokslų kniga isz iszkalų praszalinta. Norint anie elementoriai ir nedaug ko gero isztai sė, kadangi mokytojai lietuviszkųjų skirsnielių labai menkai tebatbojo, bet visgi galejo kudičiais isz jų tą, ką vokiszškai iszsimokinti turėdavo, ir lietuviszškai pasiskaityti. Lietuvių neprieteliai, labiausiai pradinų mokytų mokytojai, kurie vienat dėl savo neiszmanymo mūsų neapkenčia, rods dar vis burnūja: „lietuviai turi savo lietuviszką pamokslą mokylose“. Bet tai netiesa. Praėjusiam rudenije sutarė keli garbingi lietuviai siųsti peticiją prie pono kultaus ministerio ir praszyti, kad anas atnaujintų teisybes bei padavadyjimus bei patobulintų, kur reikalinga. Lietuva pritarė su dziaugsmu anai maldos gromatai ir susirinko beveik 20,000 vardų. Bet gi buvo noprosna, kultaus ministeris fon Zedlitz-Tructzler neužilgio po gromatos nusiuntimui atstojų isz savo urėdo ir nieks jos nedabojo. Lietuvos prieteliai nenorėdami, kad anas darbs noprosnas būtų iszsiuntė kitą maldos gromatą naujamjam kultaus ministeriui Dr. Bosse ir, primindami jam aną gromatą, praszė jo pagelbos. Bet iki sziai dienai tebelaukiame atsakymo. Ką reikejo dabar veikti.

Iki sziol lietuviai vis tikt lyg ubagėliai prie vokiečių pagelbos bei užtarimo ubagavo, užmirszdami arba nedrįsdami siųsti savo paczių vietininką arba delegatą į seimus

ten, kur už žurnuojama. matydami, jog gelbti, sutarė 1 mo draugystę dami per szitą provą savo te pagal aną priepats sąvę.

Kaip jau prazi draugystę cziams tuleropą dėjimą, ipacziai vos liberalams (bei konzervat didžioje baimėje mėjimo sekanczi bosianczių skyr partijos mažnė szervatyvų mažu yra, o pernai bu rimo antrą kar tyvai laimėjo, je beralų kandidatu Dr. Brėdziui pat ti lietuvius. Lie rė ir jis laimėjo, patados jis menl

Nekursai Ba rasztis raszo api gyvų taip: hetu kakina tūni, jo kalbą bei istorij bet jie geidžia dar ka giminė buti. vių per menk e iszrinkti, koznas bet galeitų dėl jų kojims ir rankioji rimų aname krasz ir vyresnėms part kių sunkenybių at jog isz tikro ne l žinot, kokia partija esanti“.

Taip bene ner aišdvi partijos, kiecių konzervaty beralai galės juk u rias kovoti, o liet vietinjką iszskirs, k į kolia ne kizsis.

Lietuvinjkų yra ale ne taip menkai, mūsė laimėt nega tyime, jei mūsų t y. Klaipėdos Sz mos, Pakalnės, Til

ten, kur už žmonių tiesas kariaujama. Taciau dabar matydami, jog jau nieks neb-gelbti, sutarė lietuviai skyrimo draugystę įsteigti, norėdami per šią paskutinę priprovą savo teisybę atsiekti, pagal aną priežodį: gelbėkis pats savę.

Kaip jau pradžioje sakytą, ši draugystė daro vokiečiams tuleropą galvos skaudėjimą, įpaciai mūsų Lietuvos liberalams (valniems) bei konservatyrams, kurie didžioje baimeje yra dėl laimėjimo sekancziame rudenyje busiančių skyrimų. Abidvi partijos mažnė lygios, konservatyvų mažumą daugiausia yra, o pernai butų prie skyrimo antrą kartą konservatyvai laimėję, jei ne būtų liberalų kandidatas v. Reibnitz Dr. Brūaziui pažadėjęs užsoti lietuvius. Lietuviai jį skyrė ir jis laimėjo, bet dėl savo pažados jis menk terupinos.

Nekursai Bavarijos laikrasztis raszo apie šią draugystę taip: lietuviai nepasikakina tūmi, jog gali savo kalbą bei istoriją paszelpti, bet jie geidžia dar ir savotiską giminę buti. Kad lietuvių per menk esą delegatą iszrinksti, kožnas iszmanys, bet galėtų dėl jų baisus įieszkajims ir rankiojims per skyrimų aname kraszte nusidūti ir vyresnėms partijoms visokių sunkenybių atsirasti, taip jog isz tikro ne but galima žinot, kokia partija didžiausia esanti“.

Taip bene nenusidūs, nes aniedvi partijos, butent vokiečių konservatyvai bei liberalai galės juk už savo miečius kovoti, o lietuviai savo vietinį iszskirs, kurs aniems j kelią ne kieszis.

Lietuvinių yra rods menk, ale ne taip menkai, kad skyrimūse laimėt negalėtų. Matysime, jei mūsų Lietuvoje t. y. Klaipėdos Szilokarcziomos, Pakalnės, Tilžės, Ragai-

nės bei Pilkalnės valszeziūse lietuviai tikrai pasidarbūs, kas virszų laimės, ar vokiečiai ar lietuviai. Tikimės, jog lietuviai supras teisingumą ano priezodžio, jog „vienybėje yra stiprybė“.

Chronopolitanus.

— *Isz Latvijos.* Nekurie sz latvių jau ne sziandien perejo isz protestantų į pravoslavią besigūsdami (besilokamjdami) 25 rublių, kuriūs jiems popas už tikėjimą savo isz maskolių izdo dūdavė. Bet paskui latviai datyrę, kad toksai tikėjimas, prie kurio priedus dūda, yra prastesnis, pradėjo atszalti dėl naujo tikėjimo, kurį nekurie maskoliai „kazionnu“ vadina. Prie to dar datyrė, kad popo prizadėtų 25 rublių tankiai negavo ir kad tą tikėjimą priimdami pavojingi yra savo tautystei. Kad popas dabar dėl latvių gieda cerkveje latviszkai, bet paliepipui po kelių metų atėjus vėl maskoliskai užgiedos. Tie nelaimingi latviai negalėdami nei į senoves lieterių tikėjimą pagrįsti nei į cerkvę eiti nenorėdami, namie melstėsi pradėjo. Vokiečiai anūs „hernhuta“ vadina.

18 d. Rugsejo iszplaukė isz Rigos valtis gazo (kerosinos) varoma, įtaisyta ano miesto irklavimo draugystės; vardas jos „Argo“. Tas laivas „Argo“, turįs tą kliutį kad adbuls negali eiti, gal paneszi kelioliką žmonių, gražiai įtaisytas, drobe uždengtas, isz kurio dumai mažnė neeina. Per tad, kad į Jelgavą atėjo tokiame pavidale, labai divijas isz jo, nes nematė nei dumų, nei žeglių, nei irklų. Ant jo plaukė 3 vyrai ir vienas kaczegaras.

Per tautos szventes Jelgavoje (Tautas swehtki) buvo 1500 giedorių, prie kurių prigulejo szitos draugystės: A) su sujungtais moteriszkais ir

vyriszkais kerais:

1. Bornsmindes
2. Krona Behrsmuischas.
3. Behnes — Ziroles Labdaribas Beedribas.
4. Dobeles Dseed. Beedribas.
5. Dschukstes.
6. Daugaweeschu.
7. Erzogu—Lapskalnu Dseed. Beedribas.
8. Leel—Eseras Labd. Beedribas.
9. Kr. Greenwaldes.
10. Ds. Garoses.
11. Jelgawas Annas draudes.
12. „Jonatana“ Beedribas.
13. Kalnzeemas.
14. „Kokles“ Dseed. Beedribas.
15. Kursischu.
16. „Lihgo“ Dseed. Beed.
17. Meschotnes.
18. Kr. Misas.
19. Osolneeku.
20. Jaun—Platones.
21. Rigas Priwat.
22. Rundales Dseed Beedr.
23. Rigas Draudsibas pal. Ras.
24. Skrundas.
25. Jaun—Swirlaukas.
26. Salas Draudes Dseed. Beedribas.
27. Striku.
28. Scheimes.
29. Wez—Swirlaukas.
30. Semgaleeschu.
31. Kr. Sihpeles.
32. Tukuma Sahtibas Beedribas.
33. Uhsinu Dseed „Swaigsnes Bedribas.
34. Wirzawas.
35. Wiegneru Ernsta.
36. B. Vyriszki koriai.
37. Leel Eseres Labd. Beedribas.
38. Kr. Granteles dub. kvartets
39. Jauneklu.
40. Jelgawneeku kvartets.
41. Jehkabpils.
42. Kursischu.
43. Keweles.
44. Kandawas dub. kvartets.
45. Kandawas kvartets.
46. „Liras“ Dseed. Beedribas.
47. Osolu Dseed. Beedribas.
48. Sprigaul—Lustes Labdar.

Beedribas.

49. Salas Draudes Dseed. Beedribas
 50. Mas—Salwas kvartets.
 51. Sesawas.
 52. Tornakalna.
 53. Upeneeku kvartets.
 54. Wirzawas.
- Argi ir lietuviai negalėtu nors porą korų Amerikoje įtaisyti ir per szauņas dainas ir giesmes mūsų vardą pagarsinti?

Žaltys.

Isz Kitur.

— *Sw. Valstijos.* Pereitą nedėlią tapo apgarsiti visavietinės parodos Chicago'je įstatai. Paroda bus atidaryta dėl pulikos nū 8 isz ryto iki 7-ai valandai vakare ir tiktai retūse iszėmimūse galės buti pratęstas uzdarymas jos iki 11 ai naktį. Įėjimas dėl kiekvieno kasztūs 50 c., isz imant tik vaikus mažiaus nei szeszių metų, kurie bus įleidžiami už dyką, jeigu eis su tėvais arba savo prižiūrėtojais. Abelnai, pasirodo, jog ir isz Chicago's visavietinės parodos žmogus darbinškas negalės įgyti tokios naudos, kokios tikėtasi.

— Pereitą pėtnycią, t. y. 28 d. Spalių m. didelė ugnelė aplankė miestą Milwaukee Wis.

Ugnis pasirodė pirmiausiai isz triobų Union Oil Co 6 valandą vakare ir į kelias valandas buvo jau szimtai namų liepsnose. Ugniniai sargai negalėdami gauti rodos su įsiutusia ugnele, ėmė su dinamitu iszkeldinėti į padanges da neužiėmusius namus, idant tokiu būdu nēdūti toliaus prasiplatinti ugniai.

Sudegė taipogi gelezinkel-dvaris (vokzalas) ir daugybė vagonų su tavorais ir gyvuliais.

Bledį [iszkadą] padarytą ugnies apskaito ant 5-6 mili-

jonų dolerį.

Toji pėnycia [t. y. 28 d. Spal.] tikrai yra nelaiminga diena: tą dieną nuskeno jūre tik ties Europa keturi laivai su keliais šimtais žmonių.

— *Austrija.* Iš priežasties choleros ir čia kaip ir Maskolijoje įvyko įvairūs sumisimai. Taip Peszte Vengrijoje policija, kuri norėjo įvesti tvarką ir czystumą namuose biednesnių gyventojų, turėjo panesėti visokius jų užpūlimus. Neviens gavo su pamazgoms ir karsztu vandeniū per akis.

Iš Galicijos taipogi praneša apie panaszus atsitikimus. Czion reikėjo tulūse kaimūse pakviesti kariauna ir tik su jos pagelba pasisekė valdžiai peržiūrėti gyventojų namus ir pasirūpiti apie jų dezinfekciją.

— *Maskolija.* Maskolijoje, kaip praneša Austrijos laikrasčiai, dabar baisiai vieszpatauja cholera Bessarabijoje, įpaciai mieste Leovo tarp kariaunos; cholera taipogi yra da Lietuviskame Brasceziuje, Gardino red., tarp kubaniskų kazokų ir Rigoje.

St. J.

— *Ispanija.* Neseniai tuli Ispanijos katalikai per susirinkimą savo snekėjo, jog neatbutinai reikalingu yra daigtu pagražinimas popiežiui svietiskos valdžios ir iszsitarė, jog reikėtų uždėti tam tikrą draugystę.

Tas dalykas labai nepatiko dabartinei Italijos valdžiai, kuri per savo pasiuntinį markizą Roglio protestavojo prieš to katalikų susirinkimo nutarimą, reikalaujama, kad valdžia nepavelytų kelti tokių snekų.

Vidurinių dalykų Ispanijos ministeris atsakė Italijos pasiuntiniui, jog valdžia negali uždrausti savo pavaldiniams

snekėti siaip ar taip, nes Ispanijos įstatai dūda liūsybę žodžio.

— *Anglija.* Nemažai baimės svietui pridarė anarchistai su dinamitu. Dabar jau ateina žinios, jog mums reikės bijotis moterų, kad jos nenu-daigotų mus su dinamitu.

Pereitą seređą Londone žinoma emancipacijos garsitoja miss Cozzens per moterų emancipatizkos Unijos mitingą iszsitarė, jog jeigu vyrai nepripažis moterims lygių tiesų, tai szios galėsią su pagelba dinamito jų priversti prie nusileidimo. „Kad asz turėčiau pulką moterų, kuriuos drąsiai galėtu sžaudyti į savo prieszus, t. y. vyrus, tad nepereitų ir nedėlios, o vyrai nusileistų priesz mus ir suteiktų mums lygias tiesas,“ teikėsi pasakyti miss Cossens.

— *Prancuzija.* Iš Paryžiaus pranešama yra, jog kardinolas Lavigerie, kuris nedagalėjo nū nekurio laiko, paskutiniame laike sunkiai susirgo, kad daktarai net abejoja, ar jis iszliks isz tos ligos.

— *Belgijos* valdžia paskutiniame laike susikirto su maskoliskąja valdžia. Mat maskoliai reikalauja, idant kiekvienas svetimtautis atvažiuojantis su paszpartu į Maskoliją turėtų paliudijimą, kokio yra tikėjimo. Belgijos konstitucija nepavelija minavoti tikėjimo paliudijimūse urėdiszkūse, taigi Belgijos ukėnai negali atsilankyti į Maskoliją, nors ir svarbų reikalą ten turėtų.

Konstitucija

Tautiszkio Susivienijimo Lietuviu Kataliku Amerikoje

dėl perskaitymo ir užtėnyjimo delegatams, vaizūjantiems ant szių metų „Susivienijimo“ scimo.

I. VARDAS.

1. Susivienijimas Lietuviu

Katalikų pasiremia ant lietuviskų draugyszių, kaipo kŭpų tautiszkai ir broliszkai susivienijanczių be ardymo jųjų paczių rėdos ir įzdo, irgi pasiremia ant pavienių sveikų ir gėrų vyrų.

2. Draugystės ir pavieniai, liūsu noru susivienijdami, daro „Tautiszkai—Katalikiszkai—Lietuviską Susivienijimą“, ant naudos Lietuvai.

II. SIEKIAI (Mieriai).

1. Tautiszkai dvasiszką apsisvietimą platinti dėl savo viengenczių: a) per spaudinimą (drukavojimą) lietuviskoje kalboje kningų ir kningelių kaip pasauliszkų taip ir dvasiszkų, nesiprieszinanczių musų szventam katalikiszkam tikėjimui; b) per uždėjimą skaitinyzių (biblijotekų) miestūse ir miesteliūse, kur randasi atsakantis Lietuviu skaitlius.

2. Pasirūpinimas apie Lietuviu gerovę doriszką ir medegiszką per uždėjimą lietuviskų mokslainių ant pamato katalikiszkos Bažnyčios ir per įsteigimą lietuviskos biržės dėl labo darbininkų, bedarbei užpūlus.

3. Pagelba giminaicziams mirusio sąnario.

4. Pagelbėjimas statyme Lietuviszkų Katalikiszkų Bažnyčią.

5. Pagelbėjimas jauniems ir gabiems vaikinams katalikams, einantiems į augsztėnius mokslus.

6. Statymas namų dėl naszlaiczių ir persenusių Lietuviu.

7. Pagelbėjimas lietuviskoms parapijoms gavime lietuviszkųjų kuningų.

III. PRIDERYSTES.

1. Kadangi tikėjimas Romos – katalikiszkas yra vieszpataujas Lietuviskoje tautoje, todėl susivienijimo visųsvarbiausia priderystė yra jo laikytiesi, jamė gyventi ir visame kame jam pasidūti.

2. Perkratinėjimu tikybiszkų tiesų susivienijimas visai

neužsijima, nēsa tie dalykai priklauso Apasztoliszkos sosto Szventam Tėvui Popiežiui ir jo Vyskupams.

3. Visos draugystės ir pavieniai turi szventai laikytiesi katalikystės, prigulėti prie vietinės lietuviszkos parapijos ir isztikimai pildyti jos reikalus, kaipo tikri Lietuviai Katalikai.

4. Jokis „Susivienijimo“ sąnarys negali prigulėti prie kokių nors draugyszių: anarchistiszkų, socijaliszkų, nihilistiszkų ar paslaptinių, per katalikiszką Bažnyčią iszkeiktų.

5. Kadangi „L. M. Dr“ savo rasztūse, beje: (vide 228 ir 229 pag. N 3. Apszvieta) tyčiojasi isz Dievo, vadindama Jį „nusenusiu“, „nukarszusu“ ir t. t., todėl szios draugystės sąnariai jokiū būdu nera primami prie „Susivienijimo“. Taipgi ir kitos draugystės, prigulinczių prie „Susivienijimo“, turi pasirūpinti apie iszbraukimą tokių sąnarių isz savo draugystės.

6. Kožna draugystė arba pavieniai, prisiraszę prie antikataliszkos draugystės arba papildę kriminaliszką nūdėmę, yra iszbraukiami isz „Susivienijimo“.

7. Doriszkai nupūlusį sąnarį vietinė draugystė apie jo pataisą turi pasirūpinti su pagelba vietinio kuningo. Jeigu nepasitaiko ir tolyn lietuvystės ir katalikystės vardą gadina savo piktu pasielgimu, tai vietinė draugystė praneša „Susivienijimo“ vyriausybei apie tai ir yra iszbraukiamas.

8. „Susivienijimas“ politikiszkūse dalykūse veiks isz draugės ir su kitomis kaimyniszkomis tautomis, jeigu szios nenorės musų skriausti tūse ar kitūse veikalūse.

9. Kožna draugystė ir pavieniai turi rupintiesi prigulėti prie „susivienijimo“ irgi ant to kalbinti dar neprigulinczių arba neprigulinczius, idant tokiu būdu Lietuva pa-

sirodytu ir kad jos visi tikmeje, me vieno rupin skriaudikų apsiginti ko le. Jak Lietuviai nū dėl savęs ne

10. Kada tėvūnėje ke gus ir yra 1 kaip tikejin ir medegisž sunkiu ju kurs nevien tuiams atėr nū menkiau viszkai jųs sivienvijimas singu keliu lengvinti su jau nekitaip kraszczius 1 timtantiszkū nybes, kas li aiszkiausiai i sanlei (sviet)

11. Kožna vieniai turi vės įgyti Lie devėti, idant sąnariai, ku padinti viens nos didžios gystės (susi tautcziai (vie broliai).

12. Pavien kiamė mieste tiesi uždėti g draugystę. padaryti, i padaryti „Spą, kuri tar vietinį vieną galėtų reika „Susivienijin Kūpa gali su trijų sąnarių.

13. „Susiv rupintiesi pū turėti savo idant vienas laikraszcziu vienyjimo“ zinas irgi ko butu apgars

sirodytu ir prieš kitas tautas, kad jos visi vaikai gyvena su tikmėje, melėje, irgi visi išvieno rupinasi nevien nū savo skriaudikų apsaugoti, bet ir apsiginti kokiame nors reikale. Juk be susivienijimo Lietuviai niekad iš nieko gero dėl savęs nepadarys.

10. Kadangi mūsų broliai tėvynėje kenczia sunkius vargus ir yra baisiai kankinami kaip tikėjime ir dvasioje, taip ir medegiszkame padėjime po sunkiu jungu Maskoliaus, kurs nevien begėdiszkai Lietuviams atėmė spaudą, bet ir nū menkiausių urėdų bedievizkai jūs atstatė, todėl „Susivienijimas“ rupinsiesi teisingu keliu savo broliams palengvinti sunkią nasztą; jeigu jau nekitai, tai nors per laikraszczius lietuviszkus ir sveimtantiszkus Maskoliaus szunybes, kas link Lietuvių, kūaiszkiausiai išrodant visai pasaulei (svietui) apgarsinti.

11. Kožna draugystė ir pavieniai turi rupintiesi dėl savęs įgyti Lietuvos ženklą ir jį dėvėti, idant „Susivienijimo“ sąnariai, kur susitikę, galėtų pažinti viens kitą, jog yra vienos didžios lietuviszkos draugystės (susivienijimo) vienučiai (viengencziai, draugbroliai).

12. Pavieniai, gyveną kokiame miestelyje, turi rupintiesi uždėti grynai lietuviszką draugystę. Jeigu to negalima padaryti, tai pavieniai turi padaryti „Susivienijimo“ kūpą, kuri tarp savęs aprenka vietinį vieną perdetinį, kuris galėtų reikale susineszti su „Susivienijimo“ vyriausybe. Kūpa gali susidėti, kad ir iš trijų sąnarių.

13. „Susivienijimas“ turi rupintiesi pakol dar negali turėti savo ločną laikrasztį, idant vienas iš lietuviszkųjų laikraszczių apsiimtų „Susivienijimo“ reikalūse garsinti žinias irgi kožname numeryje butu apgarsinti lietuviszkų

draugysčių ir kūpų, prigulinczių prie „Susivienijimo“, prezidentų adresai.

14. Susivienijimas laikysis nors jame būtų ir 12 tikrai sąnarių. Jeigu jau tiek sąnarių nebūtų, tai linkusieji „Susivienijimo“ turtus apverčia ant lietuvisztės reikalų, nesiprieszinanczių katalikystei.

IV. VYRIAUSYBĖ.

1. „Susivienijimo“ vyriausybė susideda iš: vadovo (prezidento), jo vietininko (vice-prezidento), rasztininko (sekretoriaus), kasieriaus ir kningiaus. Priegtam turi būti mažiausiai du apekunai kasos.

2. Vadovas prižiuri visus draugystės reikalus ir be jo paraszo piningai iš kasos negali būti apvercziami nei ant kokio dalyko. Nesant vadovo, jo vietą atstovi vietininkas. Vadovas suszaukia ir metinį delegatų seimą.

3. Sekretorius veda visokį rasztiszką „susivienijimo“ darbą. Jis sudeda kaucijos 100 dol.

4. Kasierius priima visus piningus „susivienijimo“ nū draugysčių ir kūpų ir pavienių žmonių pagal konstituciją. Jis vardus prisiraszusių prie „susivienijimo“ turi siųsti vardus rasztininkui dėl apgarsinimo laikrasztyje. Jis turi vesti aiszkia ir teisingą rokundą dėl išrodymo ant metinio delegatų seimo; jis sudeda kaucijos 1000 dol. nepajudinamu turtu.

5. Knigius turi gerai užlaikyti kningas ir vesti teisingą rokundą kaip su kningo mis taip ir jų pardavimu. Jis procentus ima pagal nutarimą delegatų seimo.

6. Apekunai kasos turi būti iszrenkami arcziausiai gyveną nū kasieriaus, idant be didelių kasztų kelionės galėtų bent tris sykius ant metų peržiūrėti „Susivienijimo“ kasą.

7. Vyriausybė padūda vi-

sus kasztus „Susivienijimo“ reikalūse ant rasztos kasieriui ir kasztai buna iszmokami. Kasierius visus rasztus ant iszmokejimo piningų iš kasos turi užlaikyti dėl parodymo teisingos rokundos ant metinio delegatų seimo.

8. Vyriausybė renkasi ant vieno metų, o ant metinio delegatų susirinkimo ji iszdūda rokundą iš savo metinių darbų dėl labo susivienijimo.

9. Vyriausybė užima ir iszpildo „Susivienijimo“ darbus pagal konstituciją.

10. Po priežiūra „Susivienijimo“ vyriausybės randasi įvairiūse miestuose draugystės ir kūpos, kurios turi savo vietinę vyriausybę. Kur negalima turėti tam tikrą draugystę, ten vyriausybė „Susivienijimo“, jeigu yra reikalas, iszrenka isztikimą agentą, kurs surinktus piningus ir sąnarių vardus siunczia pas susivienijimo kasierių.

11. Kadangi „Susivienijimas“ dar yra per silpnas, todėl jis komitetui nemoka nei už kelionę važiuojant ant seimo, nėra aprinktas komitetas apsiima be jokio užmokesczio dirbti dėl labo lietuvisztės. Bet vietinė draugystė gali jį savo kasztu iszsiųsti ant metinio susirinkimo, kaipo savo delegatą.

12. Skundai ant „susivienijimo“ vyriausybės ar kitų sąnarių turi būti ant rasztos padūdami metiniame delegatų susirinkime.

V. SĄNARIAI.

1. Susivienijimas priima kožną lietuviszką draugystę, nesiprieszinanczią katalikiskai Bažnyčiai neigi lietuviszkai dvasiai.

2. Pavienis Lietuvis, nesiprieszinąs katalikystei, ir gali prigulėti prie „Susivienijimo“, jeigu jį trys ukėsai (obivateliai), susivienijimo sąnariai, perstato kaipo sveiką ir teisų vyrą, neturintį daugiaus per 50 metų amžiaus.

3. Visi sąnariai turi lygias tiesas.

4. Kožna draugystė, prigulinti prie „Susivienijimo“, pagal iszgalėjimą turi rupintiesi uždėti nors vakarinį szventdieninį susirinkimą dėl pasiskaitimo lietuviszkų laikraszczių ir knigų irgi rupintiesi apie savo nesuprantanczius brolius tautiszkame apsisvietimą.

5. Kožna draugystė ir kožnas pavienis, prigulį prie „Susivienijimo“, turi sąnarystės metinį mokesztį kas metų iszsykio užmokėti nū Naujų Metų iki mėnesiui Vasariui. Kas neiszsimoke, tas nebesiskaito pilnu sąnariu be szeszlių mėnesių. Įstojantieji gi tūjaus užsimoka.

6. Mokestis sąnario isznezza ant metų tik vieną dolerį. Vyriausybė svarbiausiame reikale turi tiesą kas metas uždėti ant kožno sąnario nepaprastą mokesztį iki 25 centų dėl pakelimo lietuviszkos dvasios, dėl apsigynimo nū neprietelių „Susivienijimo“ ir reikale nedamokėjimo posmertinės per atsimetimą kokių sąnarių. Szį dalyką ant ateinanczio metinio delegatų seimo vyriausybė turi aiszkiai iszrodyti priezastį uždėjimo mokesties.

7. Kurios draugystės sąnariai norėtų mokėti kas trečias mėnū po 25 centus į „Susivienijimą“, tai gali mokėti į savo draugystės izdą, bet draugystė turi pilnai antsyk užmokėti iš savo izdo į „Susivienijimo“ izdą. Szitame dalyke daro vietinės draugystės pagal savo norą.

8. Prisiuncziant vardus reikia pilnai paraszyti kožno vardą ir pravardę, bet ne pavienes literas. Podraug prisiųsti vietinės draugystės vyriausybės adresus ir sąnarių metus.

9. Pravardžių savo nereikia mainyti arba ir perkraipyti, kadangi, sąnariui numirus, jo giminaicziai vargiai gali gauti

posmertinę iš priežasties suambryjimo arba permainingo teisingos pravardės.

10. Kožnas sąnarys, atitraukęs nū vienos draugystės, prigulincijos prie „Susivienijimo“, yra priimamas į kitą draugystę, prigulenciją prie „Susivienijimo“, be mokesčio įžengimo, jeigu pristato rąstus nū pirmosios draugystės apie prigulėjimą ir išpildymą konstitucijos josios ir „Susivienijimo“.

11. Dėl pagelbėjimo bedarbių brolių kožna draugystė, pristojusi prie „Susivienijimo“, kožna kūpa ir agentas arba ir pavienis sąnarys turi padūti į darbininkų biržą kas mėnū žinią apie tai, kaip buveinėje jų eina darbai, kada toji biržė bus uždėta.

12. „Susivienijimo“ sąnarys, persikėliąs iš priežasties bedarbės į kitą vietą, turi tiesą reikalauti nū vietinės draugystės, prigulencijos prie „Susivienijimo“, pagelbėjimo gavime darbo, jeigu šis sąnarys pristato atsakancias popieras nū pirmosios draugystės apie prigulėjimą prie „Susivienijimo“ ir apie savo gerą pasielgimą.

13. Draugystė, jeigu jos vietinis sąnarys iš kokios priežasties neturetu darbo, turi pirmiausiai apie jį pasirūpinti, o paskui dėl ateivio; bet ir šitą ateivį draugystė turi šzelpti palei nutarimą draugystės vyrirussybės.

14. Posmertinės mokama kožnam sąnariui 100 dolerių. Kuris sąnarys pats sav galą padarytų tyčia su sveiku protu, dėl tokio posmetinė nėra izmokama.

15. Posmertinės dalykūse vietinė draugystė arba kūpa su paliudyjimu vietinio kuningo apie smertį sąnario turi atsizsžaukti į „Susivienijimo“ vyriausybę, taipgi pavienio apie smertį turi būti paliudyjimas nū kuningo ir kelių vietinių sąnarių. Pagal paliudy-

dymą yra izmokama 100 dolerių ar izz sykio ar mėnesiais.

16. Kožna draugystė, pristojusi prie „Susivienijimo“, pagal izszgalėjimą turi siųsti nors vieną delegatą į metinį delegatų susirinkimą. Jeigu kuri draugystė ar kūpa neįstengia pakelti kelionės kasztus delegatui į seimą, turi galę ant rąsto padūti savo izsžitikejimą delegatui draugystės ar kūpos izz kitur.

17. Vieta ateinancio seimo yra nutariama metiname delegatų susirinkime arba atidūta ant valios komiteto.

18. Delegatai metiniame seime atima rokundą izz darbų vyriausybės ir draugystės; delegatai apsprendžia visus kitus reikalus „Susivienijimo“ ir jų nutarimas izzpūla pagal balsų didumą.

19. Kožnas sąnarys, izszbuves pusę metų „Susivienijime“, turi tiesą reikalauti pagelbėjimo naszlaiczių (posmertinės).

20. Sąnarys, prigulįs prie kelių draugystių, priklausanczių prie „Susivienijimo“, moka tikt į vieną draugystę „Susivienijimo“ mokeszczius.

21. Sąnarys, atsimetęs nū „Susivienijimo“, izz naujo gali priguleti, užsimokėdamas pilnai savo užliktas skolas. Treczia syk atsimetęs nėra daugiaus priimamas nei prie vienos draugystės, prigulncijos prie „Susivienijimo“.

VI. PININGAI.

1. Kasa „Susivienijimo“ yra viena—visatinė; į ją įplaukia piningai kožną metų izz visų draugystių, kūpų ir pavienių žmonių.

2. Piningai „Susivienijimo“ yra apvercziami pagal konstituciją, sutariant didesnei daliai balsų seime.

3. Atsitikus svalbiam reikalui, vyriausybė turi tiesą, neilaukdama seimo, paskirti piningus ant svarbaus dalyko

lietuvystės reikalūse.

4. Posmertinės nebus izzmokamos izz kasos, bet uždėdamos ir surenkamos nū visų sąnarių.

5. Izz atspausdintų knygų kasztais „Susivienijimo“ kožnas sąnarys 1 ex. gauna dykai, o už likusias knygas, pardūdamas, piningai grįžta atgal į „Susivienijimo“ kasą.

6. Pakvitavonę izz priimtų piningų ir apraszą buvio „Susivienijimo“ vyriausybė padūda kožną treczią mėnesį į lietuviszką laikrastį; taipgi ir visi svarbus darbai, atsizsžaukimai ir t. t. ten pat bus garšinami.

P. S. Sžia konstituciją nenukaliau, bet tikt sudavadyjau punktus, pasinaudodamas izz „konst. dėl draugų susiv. 1888 m.“, izz „konst. Susiv. Liet. Kat. Amerikoje 1890 m.“, izz nusprendimų ant pe-reito seimo per delegatus ir izz svetimtautiszkų konstitucijų tame dalyke pasinaudojau. Todėl, mieli delegatai, busiantieji ant prisiartinancio seimo Mount Cormebyeje, su atyda į perskaitykite ir gerai užtemykite: kas joje yra negero arba izzmetamo, kas reikalingo pataisymo arba dadedamo, idant suvaziavus galėtume ant seimo tokią konstituciją padaryti, kuri visoms lietuviszkoms katalikiszkoms draugystėms patiktu ir brangiai lietuvių būtų ant naudos.

Su gūdone Kun. A. Burba. Prezidentas „Susivienijimo“.

MISLIS.

M. Radzeviciūtės.

(izszvertė Marytė)

Dukrelė ar da nepabaigiai uždūczių?

— Ne, mamytė!

— O ko da tau stokūja?

— Izszdirbimo.

— Parodyk jį.

Mergaitė bronzavam mundaurytį, nuvargus ir sunykus, atsitraukė nū stalelio ir

parodė ant didelio balto arku-szo, kur įžangoje stovėjo vienas žodis: Mislis. Po jų keli perbraukti žodžiai, kokios ten arabeskos, o ant galo drėgnas pėdsakas aszaros.

Dėlnas motinos dasilytejo galvutės pensijonarkos; kaktas buvo karszta su smarkiais pulsūjanciziais smilkiniais, kaip tas lapas popieros paženklijta arabeskomis, chaotiszka, pilna bepajieginio gailesczio.

— Nežinai, ką raszyti?

— Asz zinocziau, kad mokitojas būtų pasakęs, ale sziandien buvo piktas ir asz-trus.

Ant toblyczios tikt tai paraszė ir izszėjo.

— Nenugąstauk. Dar paraszysi. Atsilsek biskutį, gal asz tau padėsiu.

— Mamutė man pasakysit, kas tai mislis?

Akys mergaitės praszvito vilezia, o lupos prilipo prie motinos rankos, glostancijos jos izszblyszkusius veidelius.

— Nepasakysiu tau, dukrelė, kas tai mislis pagal moks-lą, nes asz ne izszmintinczius, nepasakysiu tau taipogi pagal dailę, nes ne artista, anė pagal teologiją, nes n'esmi daktaras bažnyczios. Pasakysiu tau tikt, kad mislis buna, kaip atomai skaitlinga, tarpais kaip dūna gera, tarpais kaip cze-merycziai karti ir nūdinga.

— Ar toji pati?

— Toji pati. Gaivina ir nūdyja, apszvieczia ir tamsioja, sparnus dūda ir su akme-niu prislėgia.

— Kodėl mamytė?

— Asilsek! Ve, sėsk czia ant divono, galvink pasidek man ant kelių ir klausyk taip lyg asz tavę, pasaką sėkdama, migdycziau.

Ir dumok sau, kad mislis ateina pas tavę kaipo geriausias izz geriausių genijų, kaipo neatsitraukiantis sebras ant visų gyvenimo kaleinių. Ateina, idant tau priartiti erdves pasaulių, auk-

sius tiltus
tvirtinti, at
tyrinėti gilum
viti skausmus.
paridūti į tyk
aulines vietove

Ataistoja prie
to savo skarbus
Izszrinkk jų,
ir užlaikyk, mėt
simteriopos sėl
kaip pintį gaisro
sumindioti ir su

Valia tan. Sė
tikt nori, taps ta
užlaikyti paslapt
tau visus skarbu
visokius jausmu

kimus, jeigu
kaip sėjikas
dūda, atvesz žmoni
tan dūsingą giedrą

Jeigu jį uždeg
szaučius pazarus
paskui grynus ir
gesius, o duszoje
mos ir neisgydytin

[romas].

Valia tan! Tas
sių genijų bus tau
tarnu ir kada kojo
dūsioti jį ir atstum

asz ir paliks tavę u
nias vargingesne,
ut atomus

— Mamytė asz t
suytus.

— Parazyk.
parazyk, kaip įvain
tow mislys: žmonių t

nai, žmonių szaučiaus

tas.

Buna gusiais kaip
baltųjų peteliszkių
uapreizdingos, nes

savo pakraipos ir
szraizdijancijos gied
szuletoji pavasario d
idant prapulti nū piri

cio, idant nukristi
promelejimo vėjo, kaip
jį vienmetis snieginis

— Parazyčiau ir tai
bet

— Parazyk, kad y
kima, ką apimtos tros
erdvės, izszilgimu

sinius tiltus užmėtinėti ant žvaigždžių, atrasti pasaules, tyrinėti gilumas žemės, lengviti skausmus, o tavo dusią pavidaluti į tykias mares arba saulines vietoves.

Atsistoja priesz tavę ir mėtė to savo skarbų tau po kojų.

Iszrinkk jūs, nesziok savyje ir užlaikyk, mėtyk kaip grūdą szimteriopos sėklos, szviesk kaip pintį gaisro, arba kojoms sumindziok ir sutrempk.

Valia tau. Sėbras szis, kum tikt nori, taps tau. Jeigu jį užlaikysi paslaptį, iszvadus tau visus skarbų, pripildys visokius jausmus ir troszkimus, jeigu jį mesi kaip sėjikas gerus grūdus, atnesz žmonių vaisių, o tau dusinę giedrą ir tyką.

Jeigu jį uždegsi, dūs tau szaunius pazarus paszėlimo, o paskui grynus ir nūžmius degėsius, o dusioje jūdus dumus ir neiszgydytinas žaizdas. [ronas].

Valia tau! Tas isz didžiausių genijų bus tau paklusnumu tarnu ir kada kojomis sumindziosi jį ir atstumsi, nulėks sau ir paliks tavę už vargdienius vargingesne, menkesne už atomus.

— Mamyte asz taip paraszysiu.

— Paraszyk. O paskui paraszyk, kaip įvairios buna tos mislys: žmonių tykus tarnai, žmonių szauniausios galybės.

Buna gusiais kaip burelis baltųjų peteliszių [drugių] neapveizdingos, nesūmonios savo pakraipos ir mierio, skraidžiojancios giedrioj ir saulėtoj pavasario dienelej, idant prapulti nū pirmo szalcio, idant nukristi nū įeib pustelėjimo vėjo, kaip krinta jų vienmetis snieginis žiedas obels.

— Paraszysiu ir tai mamyte!

— Paraszyk, kad yra tokios, ką apimtos troszkiniu erdvės, iszsilgimu kokios ten

įstabios pasaulės, nugirditos svajonėmis apie tolymus, be-debesinius regraczius, pakyla lyg pulkai paukszezių stiprių sparnų, karszo kraujo ir szaunių plunksnų. Iszkyta ir lekia takais, kurie jiems rodosi naujais ir dėl jų neprieinamais esant. Ir paraszys apie tokias mislis, ką yra vedega ir kalto ir ką ant veidų suaugusių žmonių kriesia savo istoriją maisziatienė įvairių bruksznelių ir vingių, kurias gal paskui kas užraszineja ir įtraukia į dėjas tos szalies, kuri vadinasi žmonija.

Ant galo paminėk apie tokias, ką yra kaip tos baltosios peteliszkės [drugiai], tikt neprapūla nū szalcio, nes pazcios yra szaltos ir nekrinta į diktą žolę, kaip obeliniai žiedai, bet pūla tirsztos suplaktos nesuskaitytos, pakol neapdengia visos žemės, žmonių, javų ir stebuklų gamtos, budamos grabu, žiema, smerczia!

Mamyte, asz tai vislab paraszysiu. Įsitemyjau! Tikt apie tūs paukszezius nežinau, kas su jais atsitiko. Juk jie dalekia?

Ant jurių marių buna szviesos toli matomos, szviesos liktarnų, keliarodžiai dėl prekejiszkų ir kariszkų laivų. Paukszteliai jas laiko už saules viduryje tamsios nakties. Nuvargę, apjakę stengiasi isz paskutinųjų, idant dalekti. O paskui krutine pataiko į asztrių briauną barjiero, ir užmzsztiti ant vietos krinta į mares palei apaczią bokszo, kaip dulkės, kaip pelai.... Pasilieka po jų tarpais ant groty kelios plunksnos, tarpais nežimus pėdsakas suskretusio kraujo.

— Mamyte! Kaip asz paraszysiu ir gausiu penkis, tai ne mano bus, bet mamytės! Gal tai n'iszpūla!

— Iszpūla, dukrele, iszpūla, nes ir tu mano. O kaip tikt tas sėbras, tas genijus at-

lėks pas tavę, pasiklausk manęs ir tada rodos ir apsakys man savo mislis. Tai bus baltosios peteliszkės.

— Ne, tai taipogi bus paukszeziai! Ar jie neatbutinai tur niekad niekad nedalekti? Gal daleks?

Prie įkaitusios galviukės su smarkiai pulsūjanciais smilkiniais, pasilenkė veidas, jau į paslaptingą, gilų rasztą įknibęs, meilus ir pakajingas.

Ir tūmsyk kada aszaros riedėjo per veidus — lupos, gal maldą kukždėdamos ilsejos ant pulsūjancio smilkinio.

— Gal nulėks maziuliuke! Isztarė su gailinga rezignacija. O mislis toj valandoj dasylytėjo vedegos ir tarpu linijų savo istorijos iszkierto ženklą naują, gilų, asztrų....

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

— Chicago Ill. Į Teat. Draug. įstojo 2 sąnariai: pp. Antanas Milukas rėdytojas „Vienybės“ ir V. P. Mockus isz Ne-Yersy, kurie užsimokėjo po \$100.

Mūsų draugystė užpraszo visus brolius lietuvių, idant kodaugiausiai instotų į T. Dr. Tūmi atneszite didelę paszėlą medegiszką, o taipgi pridūsite mums dvasios prie darbo.

Su pagūdone Jonas Grinius. W. 18 str. 311. Chicago Ill.

— Philadelphia Pa. Nesmagus mūsų czion gyvenimas ir mažai ką mes patys apsigarsiname, bet neseniai mus labai suramino Jo Mylista kn. Arcivyskupas, kada užpraszydams, idant ir lietuviai pasirodytų priesz sviatą per pavaiszczių Kolumbo dienos, iszstare: „norint lietuviai ir neturi bažnyczios, nei kunigo, tacziaus yra įtraukti mano knygose ir skaitomi už papirjonus; asz apie jūs rupinūsi ir dūsiu jiems savo laikunį“.

Taigi per Kolumbo dieną

susirinko gražus pulkelis lietuvių, įpacz gi pasirodė dailiai szv. Antano draugystė su savo puikioms kukardoms, kokių niekas neturėjo.

Teisybė atsirado ir tokių avigalių, ką velijo tą dieną nulįsti kur į karczemas nei ką vaikszezioti su paroda. Gailėsis jie kada to, kad susipras. J. B.

— Elizabeth N. Y. 21 d. Spalių ir mūsų miestas su iszkilme apvaiszczių Kolumbo dieną. Taigi ir mes, lietuviai, pasinaudojome isz tos progos irėjome kaip „lietuviszkas demokratiszkas klubas“, su ženklu ant kurio buvo paraszta: „Lithuanian democratic club, Jegello guard“;ėjo taipogi szv. Kazimiero draugystė su puikiais ženklais.

Neseniai da niekas nežinojo czionai apie lietuvių ir vadinomus „polander“ arba „hungarian“, o dabar angliszki laikraszczių su pagyra atsiszaukia apie mus. V. A.

— Luzerne Borough Pa. (Milutė). Atidėjau valandėlę laiko, idant parasziti kelis žodžius ir apie mūsų miestelį.

Pas mus yra viso apie porą simtų lietuvių, bet gerų mažai rasime. Nes jeigu pažiūrėsime, kaip kitų miestų lietuviai dailiai elgiasi, rinkdamiesi į kūpas ir uždėdami draugystes, tai mes užpakalije jų pasilikusiais savę pamatysim. Bet sztai jau ir pas mus pradeda kilti lietuvių, jau ir pas mus yra uždėta draugystė lietuviszka szv. Petro ir Povylo (24 d. Sausio 1892 m.)

Pradžioje szių metų apszaukę susirinkimą (meetingą), ant kurio susirinko diktai lietuvių ir apie 60 prisiraszė prie draugystės, iszrinkome jau ir virszinikus naujos draugystės.

Nutarta buvo susirinkti 20 dieną Sausio dėl sudėjimo pi-

nįgų. Bet kada atėjo ta diena tai iš kelių deszintų pasirodė vos 17, kiti iszkriko kaip Grigo bitys. Vienok ir 17 mes laikėmės vienybėje ir ne nusiminė, o dabar tai kas susirinkimas prisiraszo po kelioliką naujų sąnarių.

„Vienybė“ N 13 šių metų iszsitarė, jog mes milutiecizai esame atlikę tautiskūse dalykūse. Teisybė mes tada neturėjome jokios draugystės, nes neturėjome kur susirinkti. Dabar vienok yra geras laikas rinktis į kūrą, nes yra kur ir susirinkti: p. Mikolas Pacinkonis mūsų viengentis nesigailėjo kasztų ant užbaidymo salės, idant mes galėtume ten sueiti ant rodų. Jau deszimtas mėnų sueiname tenai, o tas mūsų geradėjas neėmė nei vieno dolerio. Už tadgi mūsų draugystė iszreiskia jam savo szirdingą padėką per laikrastį „Vienybė“.

Tikimės, jog tolesniame laike nereikės laikraszcziams bausti mūsų atsilikimą tautiskūse dalykūse, nes mes tais dalykais žadame, kiek iszgalėdami, rupintis.

Mes ketiname iszsiųsti savo delegatą į „Susivienijimo“ seimą, idant parodyti, jog isz tikrųjų rupi mums lietuvių vardo pakelimas ir pagerinimas mūsų padėjimo. Nors mes da neseniai pradėjome darbūtis, bet nevienai ir senesniai draugystei padarysime gėdą, kada mūsų delegatas pasirodys ant seimo visų lietuvių ir parodys svietui, jog milutiecizai stropiai darbūjasi.

Sqn. szv. P. ir P. dr. M. M.

— Isz Pittstono ateina žinia, jog tenyksztės lietuviszkos draugystės mislija apie drutesnį visų lietuvių susirizimą, žadėdamas iszsiųsti savo delegatus ant „Susivienijimo“ seimo.

Nedovanai korespondentai isz Pittstono per „Vienybė“

iszgyrė pittstoniecius. Matyt, jog ten yra geros galvos ir geri norai. Dieve dūk, kad ir isz kitų miestų taip pat linksminas žinias galėtume iszgirsti.

Forest City. Vėl nauja lietuviszka parapija. 1. dieną Spalių m. lietuviai susitarę uždėjome lietuviszką parapiją vardan szv. Antano, ant kugavome pavelyjimą 7 d. nū Seranton'o vyskupo W. O'Hara tame dalyke rupintiesi. Dabar turėsime antrą įpatinę susirinkimą 3 dieną Lapkričio vakare ant 7 valandos, ant kurio užpraszone visus brolius netik isz miestelio *Forest City*, bet ir isz aplinkinių vietų susirinkti ant pasiszněkėjimo parapijos dalykūse. Ant szio susirinkimo pribus ir kun. A. Burba isz Plymouth, Pa.

Lietuviszkos par. komitetas.

— *Hazleton Pa.* Po didelio lytaus užstoja ir pagada — kas dėjosi ir pas mus; po didelių riksmų viskas aptyko. Lenkai suėlaukę savo kunigo, atsiskyrė nū lietuviszkos parapijos ir bažnyčios, kunigas Klektorius pribuvęs į *Hazletoną* laiko dievmaldystę airių mokslainėje, kur visi lenkai susirenka. Į lietuviszką bažnyčią tiktai kada nekada atsilanko kaip koks lenkas, dėl žingeidumo (ciekavumo).

Kun. Maszotas garsina Dievo žodį lietuviszkoje ir lenkiszkoje kalboje, norint lenkiszko pamokslo nėra kam klausyti ir nežinia, dėl kokios intencijos kalba poteries lenkiszka, kur vieni lietuviai randasi. Rasi lietuviszkų poterių Dievas neiszklauso. Bet negalima per daug, kun. Maszotui padyvyti, nes jis matydams, kad mažai tikrų lietuvių yra ir nenorėdams užrustyti naujalenkius, tai daro. Mat nekurie lietuviai gailauja, ką lenkai atsitraukė, daugelis pagaliaus randasi tokių,

kurie, pametę savo brolius beiga paskui lenkus padėti jiems statyti bažnyčią. Bet tai vis eina ant Dievo namų ir paauksztinimo Dievo garbės. (Didesnė Dievui garbė būtų, kad *Hazletono* lietuviai ką bekemsza savo dolerius ant lenkiszko bažnyčių, pasirūpintų apie įsteigimą pasavę mokylost. y. iszkalos, skaitinyčios ir t. t. Tada galėtų apsiszviesti patys ir jų vaikai ir pažintų aiszkiaus savo pareigas kaslink Dievo ir artymo. Reikia atsiminti, jog Dievui mielesniu yra daigtu, kada žmonės rupinasi per mokslą, per isztyrimą savo tikėjimo pareigų apie pastatymą Dievo namų savo szirdyse. Kas isz to bus, jeigu broliai hazletoniečiai iszaikvos savo pinigų ant statymo įvairiems svetimtaucziams bažnyčių, o patys neturėdami mokslo ir nežinodami pagaliaus, dėlei ko yra leisti ant žemės, pasilikis krikščionimis tik isz vardo. Geras krikščionis rupinasi kiek galėdams apie savo artymo pagelbėjimą. O kas mums artymiausias, jei ne mūsų broliai lietuviai, kurie tokią vergybę, tokius persekiojimus nū priesų turi pameszti. Isz vaisių darbų jų pažįsite jūs, pasakė Iszganytojas.

Jeigu viskas teisybė ką raszo gūdotinas korespondentas apie *Hazletono* lietuvių, tai isz jų darbų vaisių mes jūs. Red.).

Pas mus atsirado keli mandrūliai, kurie bėgioja rodas darydami, idant lenkų kunigas pasiliktų lietuviszkos parapijos klebonu, bet kaip numanu, tai nieko nepesz, nes ir lietuviai nemiega, jaučia apie savę. Bėda didelė tiktai, kad tarp tų tikrai mylinečių lietuvių nėra apszviestų vyrų, visi mažo mokslo ir mažai kas apie jūs ten žino. Bet norint yra silpni moksle, vienok stiprus tikėjime ir užlai-

kyme savo kalbos. Lietuvių bažnyčia pasiliko ant lietuvių vardo užraszyta per tulų gerų tėvynainių storoną, tai norint vienam mieste lenkamis neteko lietuvių parengta bažnyčia.

Pas mus randasi ir vertelę [biznierių] lietuvių, bet jie nabagėliai yra didelėje bėdoje: vadintis lietuviams mat negalima, per mažą esant szlovė, kitokių pasivadinti negražu, nes kitaip nemoka kalbėti kaip tiktai lietuviszka. Na ir neturi savo tikro vardo, tai ant galo iszstena „paliokas“, o iszklaustas, kas tai yra „paliokas“, atsako: „mes visi esam „paliokais“. Yra tokių, ką savo vaikus mokina lenkiszka, norint pats nemoka, bet grevezoja kaipo gudiszkom akėziom, sumaiszęs žodžius visokių kalbų, o padarę isz tų lenkiszka, bruka varu vaikams savo į galvą, nežinia, dėl ko. Gal but yra gražu, kad tokio pono vaikas su nieku negal susikalbėti kaip tiktai su jūm patim.

Laikraszczius lietuviszkus mažai kas pas mus prilaiko, o norint ir prilaiko katras, tai tiktai dėl to, idant jį žmonės garbintų, kad pas jį randasi lietuviszki laikraszcziai, o daugumas norėtu paskaityti, bet už laikrastį užsimokėt nenori. Nors mūsų parapijoje yra didokas skaitlius lietuvių [apie 700] bet laikrasztį prilaikanczių sunku būtų surinkti pora deszimečių. Yra daugelis tokių, kurie prilaiko lenkiskus laikraszczius ir isz to giriasi, sakydami kad lenkiszki laikraszcziai daug geresni esą, nekaipo lietuviszki [kadgi panckoje kalboje raszyti ir pilni yra viso kių tikrai lenkiszko vaidų. Red.]. Daug yra pas mus tokių, ką priguli prie lenkų „Związek'o, kur užsiraszydami užsimoka po \$200 įžangos, o toliau kas mėno moka Pabaiga ant 532 puslapio.

Bul

kursai iszpe
galybė, kuri
są yra žinon
nesizodama
jam „Senų
Boecius gra
Veczasis tėv
debesis, arl
trinkejo.
les) eidams
senu įprociu
minti reik
maną ir gužk
kai kalbą, t
jau iszvirto,
Balosteką U
pa Tripentėje
dumoje atsid
Titi. Ir tai
ir tūmi rodo,
primtosime, j
ne prie kiek
Dievali gaisra
vyko ir taip t
minavoti Per
privalingieji
kalbos neperr
pogi pats Stry
raugą, pripras
raszė, jog Zem
tūmtarpu visi
kiek jis Dievų
Ką virszia
tūvių kalbą, tų
kaipogi Erodot
Dievą Papiu ir
vardais tūkartu
mininkas ir Zer
czu Titu ir Pa
Lietuvių kalbos
ugų davė, bet
szians sakau, ne
jo. Taip kaip
vadiudamas po
maiczius giedan
kalbos, paraszė
Žemaičių, Didi
tinickai nevien
jų kalboje nesza
kauskis sako toli
vadinamas; kas
lėlum per-lėlą ar
vą pasavino; vien
viens nežino.

Budas Senovės Lietuviu

kursai iszperėjo arba įkurė visą pasaulę, o Perkunija yra jo galybė, kurią jis reiszkia, kuriūdu žodžiu sziądien dar nū visų yra žinomu ir permanomu: kaipogi sziądien dar Žemaitė nesziūdama ant rankų kudikelį Perkunijai pasiskelbus, sako jam „Senų dienų įprociū“ klausykis: „Titis skelbas arba Boczius graud“. Taippat Latvīs, iszgirdęs Perkuniją, sako: Veczasis tėvs baras, arba Veczasis kajo, beje: vaikszechioja po debesis, arba Papis tai yra tėvas subildėjo arba boczius su-trinkėjo. Taippat sziądien dar Žemaitis nužvarbės (nusza-lės) eidams prie ugnies ar į sziltą trobą įzengdams szildytės senu įprociū sako: „oi tititi, oi tititi tai yra, oi Titi Titi; pri-minti reik žodžius: szildyk manę nužvarbusį, beje: stiprink manę ir guzk. Nevien Žemaičiai tą tebminavoja, savotisz-kai kalbą, bet ir Lietuviai apgudę, tai yra: kurie į Gudus jau iszvirto, jų kalbą kalba ir tikyba sek, gyveną apie pilis Balostek Ulą, Osvietę, Vitesbę, Žūsiaukį, pa-Dangavęje, pa Tripentėje, pa-Pynėje sziądien rupesnyje (rupestyje) įsi-dumoje atsiduksi tais žodžiais: och tititi, tai yra: oi Titi Titi. Ir taip netycziomis reiszkia senąją apie Dievą nūmonę ir tūmi rodo, kūmi anie kitą karta yra buvę. Czia dar jei priminsime, jog Kalnėnai ir Žemaičiai pagal savo budą maž-ne prie kiekvieno žodžio Dievą minavoja ir taip sako: „ai Dievali gaisras, ai Dievali lytus ateina, ai Dievali raugutis ne-vyko ir taip toliaus. Tada nū to regijama yra, jog virsziaus minavoti Peruno privalumai yra neįpatingi Dievai, nės jo privalingieji vardai, kuriūs girdėdami praszaliezčiai ir jų kalbos nepermąndami tarė jūs Dievus savo minavojant: kai-pogi pats Stryikauskis praminęs Žemaičių Dievais szlūtražį, raugą, priparszes, bestiją, ant galo, stokūdamas jų vardų, pa-raszė, jog Žemaičiai 30 szimčių Dievų senovėje turėję. Kad tūmtarpu visi žino, jog paczių žodžių nėra tiek jų kalboje, kiek jis Dievų nor jiems įbrukti.

Ką virsziaus apie Peruną pasakojau sekamas paczią Lie-tuvių kalbą, tą patį randame ir visuseniausiuose rasztininkūse: kaipogi Erodotas a) raszo, jog kailinūcziai (Scythae) b) savo Dievą Papiu ir Tetiu vadinę ir ugnį garbinę, ir taip tais pacziais vardais tūkartu jau vadinę Dievą, kuriais sziądien dar kurže-mininkas ir Žemaitis tebvadina savo Peruną Dievą senu įpro-cziū Titiu ir Papiu; bet kaipo praszalietis, nepermąndamas Lietuvii kalbos, paraszė ženklą už lyczii, beje: ne tą, kurs ugnį davė, bet paczią ugnį pasakė garbinę, kurią, kaip vir-sziaus sakau, ne už patį Dievą, bet už ženklą jo gėrybės turė-jo. Taip kaip minavotas Stryikauskis, Varnių kanaaninkas, vaziuđamas po Žemaičius ir jų midų gerdamas, girdėjo Že-maičius giedant Titis leido, titis leido; nepermąndamas jų kalbos, paraszė Didis Ledo, buk buvęs, senovėje koks Dievas Žemaičių, Didis Ledo vadinamas, į kurį sziądien Lenkų rasz-tininkai nevien įsitiepė, bet dar pasavino, noris ką tūdu žodžiu jų kalboje nesza, nėviens nepermāno. Tai tas pats Stryi-kauskis sako toliaus, jog buvęs jų Dievas Lelium po Lelium vadinamas; kas nereg ir czia, jog tūdu žodžiu yra lietuviszku lelum per-lėlą arba didų per didį. Lenkai ir tą už savo Die-vą pasavino; vienok ką tas žodis jų kalboje nesza taippat nė-viens nežino.

Antrasis rasztininkas, paskiaus raszas, sako: a) „Že-maičių pajuriūs (Sarmatorum) yra žmonės, „garbiną savo Dievą, vadinamą Kuros, beje: saulė ant kurio garbės tūjtim-pos ugnį kurena, nū ko ir patys kuriais vadinasi. Kad tūm-tarpu regejom virsziaus, jog Žemaičiai Peruną vadino Kurė-ju ir jį patį ne saulę garbino.

Tretysis rasztininkas, dar paskesniai gyvenęs, raszo, b) jog kailinūcziai, stirvelėdami su Egiptionnais apie pirmumą kilties savo tautos, buk stygavoje „jog ugnis szią pasaulę pa-perėjusi“, ir tas taippat ženklą už lyczii paraszė, kad tūm-tarpu regejom virsziaus, jog Lietuviai arba kailinūcziai ne ugnį, bet patį Peruną arba įkuręją szios pasaulės vadino ir ugnyje jį garbino.

Taip sutinkant senovės rasztams linkon nūmones Lietu-vii apie Dievą su žodžiais, sziądien jų kalboje kalbamais, ga-na bus dėl patvirtinimo tai dar priminti, jog patys Graikony-s tarė szią pasaulę nū szilimos kilusią. Jog Lietuviai senovėje turėjo su Grakais nevien paczius pazines, bet ir vieną kiltį, ką pats pavėđumas į vieną antrą jų kalbos stygavoją. a) Taippat Indų tauta, visųakyloji senovėje tarp visų tautų, va-dino įsikunyją savo didžiojo Dievo Viszno, vadinamojo Adivarage-Perunal. b)

Nū to regijama yra, jog Lietuviai, atsidangindami isz to-limų rytų į szios dienos buveinę, nevien buvo atsinesę tokią nūmonę apie Dievą, kokią jų praprabocziai Indai turėjo, bet ir patį žodį Perunas užlaikę. Kas dar yra stebuklingesniu, jog tokios taip aiskios ir taip didžios apie Dievą nūmonės nekoki kita tauta senovių senovėje neturėjo, kokią Lietuviai Kalnėnai ir Žemaičiai įsitieję buvo. Nesgi ir paskesniejie rasztininkai aiskiai stygavoja, jog vieną Dievą ir dailydę arba perkunijos meistrą teturėję, kurio visos pasaulės klau-siusios. c) Czia dar dėl patvirtinimo viso to, kas yra sakyta, gana bus pridurti tai, ką jau Kristionų nepagonų rasztininku du kuningų, 11-me ir 13-me amžiuje gyvenancziu, apie Že-maičius paraszė. Ir taip pirmasis sako: „d) Lig sziai die-nai Žemaičiai butinai su mumis (Kristionimis) vienokią nū-monę visame tur, tiktai neleidžia artintiesi krikszczionių prie paczių savo szaltinių ir lieknų, idant jų krikszczionys neįursz-tu ir nesumaitotu (nesudarkytu)“. Antrasis taippat sako „e) „Didei but girtina ta tauta savo apsiėjimūse, kad tiktai sektu krikszczionių tikyba. „Ant didesnio patvirtinimo, jog tokią nūmonę apie Dievą turėjo senovės Lietuviai, tą dar pridursiu, žinoma yra visiems sziądien, jog didžioje szirdgeloje Prancu-zaže sako „mon Dieu!“ Vokietyš „mein Goth!“ Lenkas „mój Boze! arba, Bože mój!“ visi noris Kristionys ir akylai žmonės, tacziaus szaukiasi senu įpratimu prie savo Dievo, kurį jis se-novėje už savą turėjo ir garbino. Kad tūmtarpu Lietuvis vienas visados dejūja tais žodžiais, ai Dievali! ai Dievali ma-no nesako ir tūmi pacziu rodo, jog jis tą Dievą senovėje gar-bino, kurs visų buvo, ne vieno kurio.

a) Pinius Lib. IV. 36.

b) Tacitus histor. Lib. 1. Cap. 2.

c) Vater: Vergleichungstafeln der Europ. Stammsprachen. Halle 1828. s. 4. 13 seg.

d) V. Rolen in 1. c.

e) Procopius Histor. Gothor. Lib. 11. pag. 339... Deum unum fulminis officio putant Cui res parere omnes.

d) Adamus Bremen c. 27... Usque hodie profecto Interillos, quum omnia communia sint cum nostris, solus accessus lucorum et fontium [quos autem autem polli Christianorum accessus] prohibetur.

e) Helmoldus Chron. Slavor. L. 1. c. 5. p. 3. Multa poterant dici de hoc populo laudabilia in moribus, si haberent solam fidem Christi.

(Dar ne viskas).

a) Lib. IV. pag. 59.

b) Bayer Comment. Societ. Petropolit. 1. p. 385.

no \$150 iki 200 ir 300 dolerių ant mėnesio, bet ant to nežiuri, ka daug pinigų ismoka, tik gerklūja, kad yra geras daigtas prigulėti prie „Związek'o, o pakalbik prie lietuvių „Susivienijimo“, tai išgirsi tūjaus, kad ten reikia daug pinigų ant nieko mėtyti, nes „ana „Susivienijimas“ pinigų išdūda ant knygų, o kas iš to naudos yra“. Neprimena sau vienok to kad iš „Związek'o“ nei knygų negauna, o da daugiau pinigų ismoka, bet tai prie ponstvos priguli, didesnis unaras, o lietuviai prasti žmonės.

Nenustokime vienok vilties, ateis valanda, kada paklydusios avelės pažis savo klaidas ir glausis prie savųjų. *Ažd.*

Lietūviszkas Kriaučius. Jonas Jūzupatis yra ant E. Main Str. N. 32, szale angliszkos drukarnios.

Gromatnyczia.

p. J. Ram. Tamistos dainos rasi patilps į spaudinamą dainų knygą; „piemenėlio daina“ buvo jau „Varpe“ spaudyta.

p. St. Jurjevicziui. Szirdingai aczių už laiszką ir prisiųstas dainas.

p. Bost. Nudyvijo mus Tamistos laiszkas; turint laiko netrukdams atraszysiu,

Pajieszkojimai.

Dūkite žinią man, kur dabar buna Bladislavas Dembskis. Jis, kad dar buvo kunigu priesz iszvažiavimą iš Plymouth praszė, kad jį nuvežčiau su daigtais ant dypo [vakzalo]. Kad asz nusiuncziau jam važį su arkliau, tai jis užpjūdęs mano szunį kitu szunim, pabaidė arklį ir szis nutraukęs vadeles davė bėgti. Bėbėgdamas arklis į pakalnę sudaužė vežimą ir nusilaužė koją, taip kad turėjau užmuszti B. Dembskis nieko man nesakęs iszvažiavo iš Plymouth'o, pirm nei asz dasizinojau apie savo nelaimę. Ilgą laiką nezinojau, kur jis yra; dabar neseniai buvo Pledone, isz kur, nespėjus man pas jį nuvykti, vėl pranyko.

Asz apturėjau per jo priežastį ant 400 dolerių iszkados. Taigi dūkit man žinią, kur jis buna, rasi nors

pusę sugražis.

Pranas Zdanavyczius 74 E. Main St. Plymouth, Luz. Co. Pa.

Kur buna Julijonas Czekanavyczius. Jis siuntė pinigų į tėvynę, dabar tie pagrižo. Asz rasziau gromatą pas jį i Oskaloosa Iowa, bet jokios žinios nėra.

Praneszkite į „Vienybės“ redystę.

Apgarsinimai.

Istorija Katalikų Bažnyčios gaudama yra pas Rev. A. Burba Plymouth Luz. Co. Pa. Box 1053, pas Rev. P. Abromaitį Mahanoy City Pa. ir „Vienybės“ redystėje; kasztūja \$100.

Posmertinę užsimokėjo į „Susivienijimą“ po 75 centus sekantieji sąnariai: Vincas Semsys, Augustas Viszniauckas, Simas Pauksztys isz Plymouth'o; Andrius Dubauckas, Tamas Vilkaitis, Jonas Rigelis ir Jonas Daukszas isz Mahanoy Plane Pa. *Sil. Pauksztys.*

Pasarga.

Asz Vincas Blažys uždėjau Hotelį Serantone Pa. po No. 316 Penn Ave. Kuriame laikau gerus užkandžius, alų likierus ir cigarus o padaugei pardūdu laivakortes (szifkortes) ant geriausių laivų ir siuncziu pinigų į visas szalis svieto kūnūpičiausiai.

Kam tropitūsi buti Serantone praszau užėiti o visame gausite gerą rodą, po N. 316 Penn Ave. Jusų Vienžemis Vincas Blažys.

Daniel J. Reese'o

Atsiszaukimas į lietuvius.

Balsūkit 8-tą d. Lapkriezio už Danielių Reese, kuris yra republikoniszku kandidatu į tiesdarystę (legislature). Jis dirbo kaipo prastas darbinikas Parrish Coal Co. mainose Plymouth'e.

Jis dirbo mainose, nors ten jo tėvas ir du broliai smertį gavo; jis pradėjo eiti į darbą nū 8 tų metų. Jis daugiausiai prasimokino naktinėse mokylose ir buvo trumpą laiką Wyoming Seminary [18-78-9]. Per straiką apielin-kėse Hazleton'o pirm kelių metų p. Reese gelbėjo kiek galėdamas straikūjantiems, ko-

lektavodams dėl jų pinigų. Per 6 mėnesius bedarbės jis surinko dėl jų kelis szimtus dolerių.

Jis parupin darbą daugeliui žmonių, apie ką gali liudyti tuli gyventojai Plymouth'o.

Ar mes galime ne szelpti tokio vyro? Jis buvo visokiuse draugystėse ir visados rupinose apie teisybę dėl kiekvieno, nežiurėdams, kokios tas yra tautos, iszpažinimo ar nūmonių ir jeigu bus iszrinktas, su garbe dėl savęs ir savo distrikto pildys savo urėdo priderystes.

Neužmirszkite Dannys'o per rinkimų dieną.

Chamberlaine's Eye and kin Ointment.

Tikra gydykla nū kroniszko sopėjimo akių, dedervinių, galvos nuparkimo, kroniszkujų skaudulių, drugio skaudulių, iszberimų, niežų, nusi-brozdyjimų, papų bei homeroidiszku skaudulių. Yra tai vėsinanti ir stapdanti skausmus gydykla. Szimtai ligonių pagijo per ją, kada jau jokios liekarstos negelbėjo. Parsidūda dėžutėse po 25 ir 50 centų visose aptiekose.

Vaistas (liekarstos) nū paralyžiaus.

Viens gansus Szvedas papasakojo prastais bet teisingais žodžiais savo istoriją dėl visūmės naudos. „Viena mano mergaitė labai perszalo ir gavo pailankius. Asz daviau jai stalavą szaukaztą Chamberlain vaistų nū kosulio, o už penkių minučių itekiau da ir kitą szaukaztą. Per tą laiką ji šė sunkiai kosėjo. Paskui ji užmigo ir miegojo 15 minučių. Paskui ji pabudo ir ėmė ožius lupti; paskui vėla atsiguė ir miegojo per visą naktį. Antrą naktį ji da sirgo ta paczia liga, asz gi jai daviau tą pat vaistą (liekarstą) su gera pasekme. Tai asz raszau, tikėdams jog galia buti kam reikale per tat naudingą“. Charles A. Thompson. Ces Moines, Iowa. Parsidūda visose aptiekose po 50 ir 25 c. bonkutė.

Daugelis karelių, kurie gavo per tarnystą diarhoeą, palengva iszgydė nū jos su Chamberlain'o vaistomis nū colic ir choleros. Parsidūda visose aptiekose.

Gerianstai yra daigtu sunyglius skundurą i Chamberlain'o Pain Balm pririszti prie skaudamų pečių. Megikit tik tai padaryti, o nusidyviate pamatę taip geras pasekmes. Tas pats vaistas gydo reumatizmą. Parsidūda visose aptiekose.

Knigos

pargabentos isz užmarės:

Aukso Altorius, arba Szaltinis dangiszku skarbų 2.25c., 2.75c., 3.25c., 4.00c., 4.50c., 5.00 ir 5.50c.
Senas ir naujas Aukso Altorius \$2.25 ir 2.75c.
Garbe Dievui ant auksztybės „ „ „ \$2.00.
Balsas Balandėlis 1.25c., 1.50c. ir 2.00c.
Kninga giesmių arba Kanticzkos „ „ 75c.
Istorija seno ir naujo istatymo su abrozėl. 25c.

Tėvynainių giesmės „ „ 40c.
Žiemos vakaro adynėlė, vokiaskom raldėm 30c.
Kninga dėl iszsimokinimo visaszvietinės kalbos 15c.
Apie senovės Lietuvos piliis „ „ 20c.
Lietūviszkiejė Rasztai ir Rasztininkai 40c.
Bestiality of Russian Czardom toward Lithuania 10
Visoki Abrozėlai su maldelėmis po 5 centus.

KNINGOS EOCNOS SPAUSTUVES.

Historije grazios Katrukos ir jos wysoki atey. tykmai „ „ „ 10 ct.
Sumaszymas arba bajme tury dydeles akis Tykra tejsybe isz Suwalku gubernijos 15 ct.
Konstytucije dei darbiniku „ „ 10 ct.
Historije apie gražą Mageloną, duktery kara-laus isz Neapolo ir apie Petra karejw 40ct.
Uzysstanawik ant to geraj „ „ 50 ct.
Du pūkus apraszymaj apie nedorybę zydo ir piktą augynimą wajku „ „ \$1.00.
Pūkus apraszymas apie Lietuvą „ „ \$1.00.
Namelis pustelniko paraszytas dei pūkiu Lietuwniku „ „ „ 75 ct.
Apieka Diewo „ „ „ \$1.00.
Senowes apaszymas apie Duktery Filypo Karejwio „ „ „ 50 ct.
Juozapas Koniuszewskis arba kankinimas Unijotu po waldze maskolans „ „ 50 ct.
Kalendorius su pasakoms ir dajnomis 25 ct.
Szwiecia Diewo „ „ „ 65 ct.
Rinalda Rinaldinas „ „ „ \$1.50 ct.
Dajnos isz wysur surinktos „ „ 75 ct.
Nedorybes Rymo Ciesoriu, historije isz lajko ponawojimo Nerono „ „ 80 ct.
Pūkus apraszymaj tikru atsytkimui isz czesu wajnos 1863 metu „ „ 40 ct.
Witas ir Korynna historije isz lajko persekiojimo Bažnyčios S. per Deoklecijana 95 ct.
Historije isz lajko Francuzkos wajnos Afri-koj „ „ „ 30 ct.
Prawadnikas angelskos kalbos neabdar. \$1.00 o abdrytas „ „ \$1.25.
Jurgis Miloslawskis „ „ 80 ct.
Boleslawas arba antra dalis Genowefos 30 ct.
Ponas Bartkus, paraszė kun. A. Burba, 20 ct.
Pasakojimas Antano Tretininko paraszė vysek. Zemaiczų Motiejus Valancziuskaas, 25 ct.
Dievattis, apysaka szios gadynės 1,00 ct.
Europos letorija su žiamlapias „ „ 50 ct.
Istorija Septynių Mokintojų ir Lietuvis Sapnas 50c.

Vyrai Vyrai!

Free Cigars to Every Customer (Dovanai cigarai dėl pirkiku) Nepadarykit apmilką eidami pas savo senovės kupezių, J. Rabinaviczų.

New York. Bankrupt Clothing House prieszai pacztą.

Tik ką parsigabenan didele daugybę rudeniinių ir žieminių drapanų, kaip tai overkocių ir taip siūtų dėl vyrų ir vaikų o prekės tokios mažos, jogei nusidyvisite jas iszgirdę o tokiu budu užczėdysite pinigų ant kiekvieno daigto pirkdami jį nū manęs.

Ateikite ir pažiurėkite; kaip pirmiaus ateisite, tai geriaus iszsirinksite, taipgi didelė daugibe kepuriu ir kitokiu drapanų o korpės už pamestina prekę. Nepasimilikite tik: taip parsidūda pas J. Rabinaviczų.
N. Y. Bankrupt Clothing House I. Rabinowitz,
Kromo valdonas.
Plymouth, Pa.

Plymouth
Ne syki
skundus
jog ten ir
mena pr
kviesdam
vietoje liet
savo vaiku
noti, prig
kių lenki
„Związek'y
kų — lietu
pragumais
kad jūs vad
Kagi gere
tuviai, kurie
prigimimą
padaryti?
kaip tik tai,
tarpe kitta
vardą „bjau
Neseniai
Milwaukee
aiszkum dar
dą turi lenka
sqnarių nepa
mus, kaip tai
tuvėse vietų
darbinikų, s
dus, (lenkai j
visokiais „me
viens kitą
kiais pat žodž
savo laikrasza
mokantis ang
angliską laik
szj bei tą ant
visokias szelm
kelių, o taipog
tamsunų, pasic
už lenkus ir isz
binimo lenkisz
kulturės (aps
skaitanczių joki
knigų ir laik
leidzianczių v
hiką ant girtav
nių.
Milwaukee'je
lenkų ir jie ten
rinkimus judėjin
niasi pusėtinai, o
*) Ir tarpe musų
toki ponai, kurie ge
stengė apdergti sa
po „Baltimorės, Sh
mouth'o, Wilkes-Ba
ty angliskus laikras